

ПРИБАВЛЕНІЯ
КЪ
ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK
DO
KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. ВТОРНИКЪ 11-го Генваря.				Вильно. WTOREK 11-go Stycznia			
		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом. Реомюра.	Вѣтрь.		Состояніе атмосферы.	
10 дня.	Утро.	27 дюй. 0,1 лин.	+	5,3	3 Слабый.	Пасмурно.	—
	По полудн.	27 — 0,5 —	+	4,8	—	—	—
	Вечеръ.	27 — 0,9 —	+	9,5	СЗ —	Ясно	—

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

2. Въ Виле́нскомъ Дворя́нскомъ Институтѣ будуть производиться торги съ 9 до 12 часовъ утра 10, 12, 14, 17 и 19 числа сего Генваря, на устройство квартыры для Директора въ верхнемъ этажѣ главнаго корпуса Института, по утвержденной Высшимъ Начальствомъ сметѣ, а также на годовую малярную, столярную и слесарную работы, а на годовую же поставку пшеничной муки 1-го сорта до 1000 пудовъ; — желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, благоволятъ явиться съ благонадѣжными залогомъ въ Канцелярію Института гдѣ будутъ имъ объявлены кондіціи.

2. Отъ Виле́нской Палаты Государственныхъ Имуществъ симъ объявляется, что по случаю встрѣченнаго ею затрудненія въ разсмотрѣніи описаній Приходскихъ духовныхъ имѣній, поступившихъ въ казну, и затѣмъ въ надлежащемъ притовленіи оныхъ къ торгамъ назначеннымъ 15 и 19 числа Января мѣсяца; торги эти отсрочиваются на 3 и 8 числа Февраля мѣсяца.

Дѣлопроизводитель А. Довгердъ,
Столовначальникъ Юзефъ Мовицъ. (1)

2. Волы́нская Палата Государственныхъ Имуществъ объявляетъ, что поступившій изъ Дворя́нской Опекѣ на пополненіе капитала ссѣлающійся на имѣніи села Замлеца князя Воронцакого, въ количествѣ восьмидесяти семи рублей шестидесяти одаи копѣйки серебромъ, отдается въ ссуду на 60% процентъ; желающіе взять таковой, благоволятъ обратиться съ просьбою во Вторую Департаменту Государственныхъ Имуществъ съ представлениемъ благонадежныхъ залоговъ. (678)

2. Могилевскій Приказъ Общественнаго Призрѣнія, вызываетъ чрезъ сіе желающихъ на срокъ 17-го Апрѣля 1844 года, съ переторжкою чрезъ три дни, къ покупкѣ недвижимаго имѣнія Помѣщика Александра, Авдотьи и Дарьи Куршевъ Мстиславскаго Уѣзда въ селѣ Печерскъ заложённыхъ 60, а на лицо состоящихъ 66 душъ мужескаго пола крестьянъ, со всеми принадлежностями, означенными въ описи и состоящими въ залогъ; по свидѣтельству Гражданской Палаты, имѣніе это оцѣнено въ 3,307 рублей 60 коп. серебромъ.

Непрѣмѣнный Членъ Хруцкий.
Секретарь Манцевичъ.
Въ долж. Столовначальника Стебеньковъ. (1)

2. Могилевскій Приказъ Общественнаго Призрѣнія, вызываетъ чрезъ сіе желающихъ на срокъ 17-го Апрѣля 1844 года, съ переторжкою чрезъ три дни, къ покупкѣ недвижимаго имѣнія Помѣщика Константина Мацѣвича, Мстиславскаго Уѣзда въ деревнѣ Радковѣ заложённыхъ 28, а на лицо состоящихъ 26 душъ мужескаго пола крестьянъ, со всеми принадлежностями, означенными въ описи и состоящими въ залогъ; по свидѣтельству Гражданской Палаты, имѣніе это оцѣнено въ 955 рублей серебромъ.

Непрѣмѣнный Членъ Хруцкий.
Секретарь Манцевичъ.
Въ долж. Столовначальника Стебеньковъ. (2)

2. Могилевскій Приказъ Общественнаго Призрѣнія, вызываетъ чрезъ сіе желающихъ на срокъ 17-го Апрѣля 1844 года, съ переторжкою чрезъ три дни, къ покупкѣ недвижимаго имѣнія Помѣщика Ивана Клецовскаго Чернышевскаго Уѣзда въ деревнѣ Вакуновичахъ заложённыхъ 106, а на лицо состоящихъ 120 душъ мужескаго пола крестьянъ, со всеми принадлежностями, означенными въ описи и состоящими въ залогъ; по свидѣтельству Гражданской Палаты, имѣніе это оцѣнено въ 6960 рублей серебромъ.

Непрѣмѣнный Членъ Хруцкий.
Секретарь Манцевичъ.
Въ долж. Столовначальника Стебеньковъ. (3)

2. Могилевскій Приказъ Общественнаго Призрѣнія, вызываетъ чрезъ сіе желающихъ на срокъ 17-го Апрѣля 1844 года, съ переторжкою чрезъ три

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

2. W Wileńskim Dworzańskim Instytucie będą się odbywały targi od godziny 9-ej zrana do 12-ej, w dniach 10, 12, 14, 17 i 19 teraźniejszego Stycznia, dla urządzenia kwatery dla Dyrektora na górnym piętrze głównego korpusu Instytutu, podług niwierdzonej przez Wyższą Zwierzchność śmiety, oraz na wykonywanie przez cały rok malarskiej, stołarskiej i słosarskiej roboty, i na roczne dostarczenie maki pszennej 1-go gatunku do 1000 pudów. Życzący uczestniczyć w targach, zechcą przybyć z dostatecznymi ewikcyami do kancelaryi Instytutu, gdzie okazane będą warunki.

2. Wileńska Izba Dóbr Skarbowych ogłasza, iż z powodu napotkannej trudności w rozpatrzeniu inwentarzów Parafialnych duchownych majątków, weszłych teraz do zarządu Skarbu, a zatem i w należytym przygotowaniu ich do targów uprzednio naznaczonych w dniu 15 i 19 Stycznia, — targi takowe odkładają się na dzień 3-ci i 8-my Lutego ter. roku.

Sekretarz A. Dowgierd.
Naczelnik stołu Żagółłowicz. (9)

2. Wołyńska Izba Dóbr Skarbowych ogłasza, że przysłany z Dworzańskiej Opieki na dopełnienie kapitału liczącego się na majątku Zamlec Xięcia Woronieckiego summa w ilości 87 rubli 61 kopiejek srebrem, oddaje się na pożyczkę za opłatą sześciu procentów; życzący pożyczyc takową sumę, zechcą się udać w tym z prośbą do Drugiego Departamentu Dóbr Skarbowych, z warunkiem złożenia dostatecznej ewikcyi. (678)

2. Mohilewski Urząd Powszechnego Opatrzania, wzywa niniejszém życzących na targ w dniu 17-m Kwieńnia 1844 roku odbyć się mający, z przetargiem we trzy dni, dla kupienia nieruchomego majątku Obywateli Alexandra, Awdocy i Daryi Kuroszew, położonego w Mściśławskim Powiecie, zawierającego we wsi Peczersku danych na ewikcyę 60, a obecnie znajdujących się 66 dusz włościańskich płci męzkiej, ze wszystkiemi przynależnościami, wymienionemi w inwentarzu i danemi na ewikcyę, podług wydanego z Izby Cywilnej biletu; majątek ten oceniony na 3307 r. 60 k. sreb.

Сглы Члонецъ Хруцкий.
Секретаръ Манцевичъ.
В обов. Начальника стола Стебеньковъ. (1)

2. Mohilewski Urząd Powszechnego Opatrzania wzywa niniejszém życzących na targ w dniu 17-m Kwieńnia 1844 roku odbyć się mający, z przetargiem we trzy dni, dla kupienia nieruchomego majątku Obywatela Konstantego Mackiewicza, położonego w Mściśławskim Powiecie, zawierającego we wsi Radkówce danych na ewikcyę 28, a obecnych 26 dusz włościańskich płci męzkiej, ze wszystkiemi przynależnościami, wymienionemi w inwentarzu i danemi na ewikcyę, podług wydanego z Izby Cywilnej biletu; majątek ten oceniony na 955 rubli srebrem.

Сглы Члонецъ Хруцкий.
Секретаръ Манцевичъ.
В обов. Начальника стола Стебеньковъ. (2)

2. Mohilewski Urząd Powszechnego Opatrzania, wzywa niniejszém życzących na targ w dniu 17-m Kwieńnia 1844 roku odbyć się mający, z przetargiem we trzy dni, dla kupienia nieruchomego majątku Obywatela Jana Kleszczowskiego, położonego w Powiecie Czerykowskim, zawierającego we wsi Bakunowiczach danych na ewikcyę 106, a obecnych 120 dusz włościańskich płci męzkiej, ze wszystkiemi przynależnościami, wymienionemi w inwentarzu i danemi na ewikcyę, podług wydanego z Izby Cywilnej biletu; majątek ten, oceniony na 6,960 rubli srebrem.

Сглы Члонецъ Хруцкий.
Секретаръ Манцевичъ.
В обов. Начальника стола Стебеньковъ. (3)

2. Mohilewski Urząd Powszechnego Opatrzania wzywa niniejszém życzących na targ w dniu 17-m Kwieńnia 1844 roku odbyć się mający, z przetargiem

дня, въ покушкѣ недвижимаго имѣнія Помѣщика Іосифа Толпыги, Мстиславскаго Уѣзда, въ деревнѣ Ковдратовѣ, заложённыхъ 10, а на лицо состоящихъ 11 душъ мужеска пола крестьянъ, со всѣми принадлежностями, означёнными въ описи и состоящими въ залогѣ по свидѣтельству Гражданской Палаты; имѣніе это оцѣнено въ 624 рублей серебромъ.

Непремѣнный Членъ Хруцкій.
Секретарь Манцевичъ.
Въ долж. Столоначальника Стебеньковъ. (4)

2. Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія свѣдѣется, что въ Бессарабской Области взяты за неимѣніе письменныхъ видовъ бродяги, именны: Григорій Федоровъ, Иванъ Васильевъ Березюкъ, Дѣвѣ Ефросинья фамиліи непомнящая, Николай Ивановъ (онъ же Соколовъ), женщина Марія Иванова Слюсарева, (она же Вишневецкая), Абакумъ Красильниковъ, Филатъ Ивановъ, Иванъ Шуменко, Петръ Афтелевъ, Непомнящій, Григорій Максимовъ, Игнатъ Кабановъ, (онъ же Валько Бѣлой) Ялій Ивановъ Забѣльскій, Федоръ Максимъ Зайцовъ, Иванъ Петровъ, Василій Семеновъ, Ілія Карновъ, Юшевъ, Мартинъ (Марко), Кедесъ Логвинъ, Михайловъ Быковъ, Катерина Быкова и Франциско Варлаамѣвъ Товблицъ. Означенные бродяги примѣты слѣдующихъ: 1-й Федоровъ, лѣтъ отъ роду 29, росту 2 ар. 7 вер., волосы и брови темнорусые, глаза каріе, носъ широковатъ, лицемъ смугль и рябоватъ. 2-й Березюкъ, лѣтъ 19, росту 2 ар. 4 вер., волосы на головѣ русые, усахъ и бородѣ пробиваются, лицемъ чистъ, носъ и ротъ умѣренныя. 3-й Ефросинья непомнящая, лѣтъ 22, росту 2 ар., лицемъ немного смугловата, глаза сѣрые, носъ маленький, волосы на головѣ темнорусые. 4-й Ивановъ, (онъ же Соколовъ), лѣтъ 43, росту 2 ар. 5 вер., волосы на головѣ темнорусые, бровяхъ и усахъ русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренныя, подбородокъ кругль, лице круглое чистое. 5-й Слюсарева, (она же Вишневецкая), лѣтъ 20, росту 2 ар. 4 вер., волосы на головѣ и бровяхъ темнорусые, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренныя, лице кругло красное. 6-й Красильниковъ, лѣтъ 34, росту средняго, волосы на головѣ свѣлорусые, глаза сѣрые, носъ продолговатъ и горбоватъ, лице красноватое угриватое съ вѣснучками, на рукахъ тоже вѣснучки. 7-й Филатъ Ивановъ, лѣтъ 38, росту средняго, волосы на головѣ и бровяхъ русые, усахъ и бородѣ темнорусые, глаза сѣрые, носъ продолговатъ, лице рябоватое, на лѣвой рукѣ вышн ладони отъ поруба шрамы. 8-й Шуменко, лѣтъ 40, росту 2 ар. 5 вершковъ, волосы на головѣ, бровяхъ и усахъ русые, лицѣ круглое чистое съ малымъ румянцемъ, носъ малый, умѣренный, глаза желтосѣрые, переднихъ верхнихъ челюстныхъ двухъ зубовъ нѣтъ. 9-й Петръ Афтелевъ непомнящій, лѣтъ 18, росту 2 ар. 5 вер., волосы на головѣ свѣлорусые, лице чистое, глаза каріе, носъ ротъ умѣренныя, борода, усы малопримѣтны. 10-й Максимовъ, лѣтъ 28, росту 2 ар. 6 вер., волосы на головѣ и усахъ темнорусые, глаза каріе, лице круглое, ротъ умѣренный носъ продолговатый. 11-й Кабановъ (онъ же Ванько Бѣлой), лѣтъ 22, росту 2 ар. 4 вер., волосы на головѣ русые, усахъ бѣловатые, глаза сѣрые, на правомъ глазѣ имѣетъ бѣльмо, лице чистое смугловатое. 12-й Забѣльскій лѣтъ 46, росту 2 ар. 5 $\frac{3}{4}$ вер., волосы на головѣ темнорусые, усахъ и бородѣ свѣлорусые, лицемъ рябоватъ, глаза свѣтлокаріе, носъ ротъ умѣренныя. 13-й Зайцовъ, лѣтъ 17, росту 2 ар. 8 вер., лице круглое чистое, волосы на головѣ, бровяхъ черные, носъ коротокъ, зубы полные глаза бурые. 14-й Петровъ, лѣтъ 27, росту 2 ар. 7 вер., волосы на головѣ, бровяхъ, усахъ и бородѣ рыжеватые, глаза бурые, носъ и ротъ умѣренныя, лице полное и продолговатое. 15-й Семеновъ, лѣтъ 25, росту 2 ар. $\frac{6}{8}$ вер., волосы на головѣ, бровяхъ усахъ и бородѣ русые, носъ ротъ умѣренныя, глаза сѣрые, лице чистое полное. 16-й Юшевъ, лѣтъ 36, росту 2 ар. $\frac{4}{8}$ вер., волосы на головѣ, усахъ, бородѣ и бровяхъ русые, глаза сѣрые, носъ ротъ умѣренныя, лицемъ чистъ. 17-й Кедесъ лѣтъ 38, росту 2 ар. $\frac{2}{8}$ вер., лицемъ рябоватъ, глаза сѣрые, носъ ротъ умѣренныя. 18-й Логвинъ Быковъ, лѣтъ 15, росту 2 ар. 4 вер. волосы на головѣ и бровяхъ темнорусые, усахъ и бородѣ пробиваются, лицемъ кругль чистъ, глаза сѣрые, носъ малъ, ротъ и подбородокъ обыкновенныя. 19-й Екатерина Быкова, лѣтъ 14, волосы на головѣ и бровяхъ русые, лицемъ немного осповата, глаза сѣрые, носъ, ротъ, подбородокъ обыкновенныя; и 20-й Товблицъ, лѣтъ 23, росту 2 ар. 6 вер., волосы на головѣ русые, бровяхъ темнорусые, усы пробиваются, лице малосмуглое, глаза желтокаріе, носъ длинный. — Декабря 9 го дня 1843 года.

Экспедиторъ Ржевневскій. (669)

we trzy dni, dla kupienia nieruchomego majątku obywatela Józefa Tolpyhi, położonego w Mstisławskim Powiecie, zawierającego we wsi Kondratowie 10, a obecnych 11 dusz włościańskich płci męskiej, ze wszystkimi przynależnościami, wymienionemi w inwentarzu i danemi na ewikcyę, podług wydanego z Izby Cywilnej biletu; majątek ten oceniony na 624 rubli srebrem.

Ciągły Członek Chrucki.
Sekretarz Mancewicz.
W obow. Naczelnika stołu Stebеньkow. (4)

2. Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięci zostali za nieokazanie świadectw o swoim pochodzeniu włóczęgi, a mianowicie: Hryhoryj Fedorow, Iwan Wasiljew, Biereziuk, Dziewka Eufrozyna niepomniająca nazwiska, Mikoł Iwanow (inaczej Sokolow) Kobista Marya Słusarewa Iwanowa (inaczej Wiszniewska) Abakuc Krasnikow, Filat Iwanow, Iwan Sutenko, Piotr Afteljew niepomniający nazwiska, Hryhoryj Maximow, Ihnat Kabanow (inaczej Walko Bieloy) Jali Iwanow Zabielski, Fiedor Maximow Zajcow, Iwan Pietrow, Wasilij Siemenczenko, Ilija Karnow Juszew, Marcin (Marko) Kedes Łobwin Michajłow Bykow, Kateryna Bykowa i Franciszko Bartłomiejew Towblik. Takowych włóczęgów przymioty są następujące: 1-szy Fiedorow, wieku lat 29, urodę 2 ar. 7 cali, włosy i brwi ciemnoruse, oczy karę, nos okrągławy, twarz smagława i ospowata. 2-gi Biereziuk, lat 19, urodę 2 ar. 4 cali, włosy na głowie ruse, wąsach i brodzie wysiadają, twarz czysta, nos i gęba umiarkowane. 3-ci Eufrozyna niepomniająca nazwiska, lat 22, urodę 2 ar. twarz nieco smagława, oczy szare, nos mały, włosy na głowie ciemnoruse. 4-ty Iwanow (inaczej Sokolow), lat 43, urodę 2 ar. 5 cali, włosy na głowie ciemnoruse, brwiach i wąsach ruse, oczy szare, nos i gęba umiarkowane, podbródek okrągły, twarz okrągła biała, 5-ty Słusarewa (inaczej Wiszniewska), lat 20, ur. 2 ar. 4 cali, włosy na głowie i brwiach ciemnoruse, oczy błękitne, nos i gęba umiarkowane, twarz okrągła, rumiana. 6-ty Krasnikow, lat 34, urodę średnię, włosy na głowie światloruse, oczy szare, nos podługowaty i garbaty, twarz rumiana liszajowata z czerwonymi plamami, na rękach także plamy. 7-my Filat Iwanow, lat 38, ur. średnię, wł. na gł. i brwiach ruse, wąsach i brodzie ciemnoruse, oczy szare, nos podługowaty, twarz ospowata, na lewęj ręce wyżęj dłoni znak od skaleczenia. 8-my Szumenko, lat 40, urodę 2 ar. 5 cali, włosy na głowie, brwiach i wąsach ruse, twarz okrągła, biała, z lekkim rumieńcem, nos mały, gęba umiarkowana, oczy żółtoszare, w górnej szeregce przednich dwóch zębów nie ma. 9-ty Piotr Afteljew niepomniający nazwiska, lat 18, urodę 2 ar. 5 cali, włosy na głowie światloruse, twarz biała, oczy karę, nos i gęba umiarkowane, broda i wąsy tylko co wysiadają. 10-ty Maximow, lat 28, ur. 2 ar. 6 cali, włosy na głowie i wąsach ciemnoruse, oczy karę, twarz okrągła, gęba umiarkowana, nos podługowaty. 11-ty Kabanow (inaczej Walko Bieloy), lat 22, ur. 2 ar. 4 cali, wł. na głowie ruse, wąsach białawe, oczy szare, na prawem oku ma kataraktę, twarz biała pociągła. 12-ty Zabielski, lat 46, ur. 2 ar. 5 $\frac{3}{4}$ cali, włosy na głowie ciemnoruse, wąsach i brodzie światloruse, twarz ospowata, oczy światłokarę, nos i gęba umiarkowane. 13-ty Zajcow, lat 8, urodę 2 ar. 8 cali, twarz okrągła biała, włosy na gł. brwiach czarne, nos krótki, usta grube, oczy karę. 14-ty Pietrow, lat 28, ur. 2 ar. 8 cali, włosy na głowie, brwiach wąsach i brodzie ryżowate, oczy bure, nos i gęba umiarkowane, twarz pełna i pociągła. 15-ty Siemenczenko, lat 25, urodę 2 ar. $\frac{6}{8}$ cali, włosy na głowie brwiach wąsach i brodzie ruse, nos gęba umiarkowane, oczy szare, twarz biała, pełna. 16-ty Juszew, lat 36, urodę 2 ar. $\frac{4}{8}$ cali, włosy na głowie wąsach, brodzie i brwiach ruse, oczy szare, nos i gęba umiarkowane, twarz biała. 17-ty Kedes, lat 38, urodę 2 ar. $\frac{2}{8}$ cali, twarz ospowata, oczy szare, nos i gęba umiarkowane. 18-ty Łobwin, Bykow, lat 15 ur. 2 ar. 4 cali, włosy na głowie i brwiach ciemnoruse, wąsach i brodzie mszą się, twarz okrągła, biała, oczy szare, nos mały, gęba i podbródek zwyczajne. 19-ty Kateryna Bykowa lat 14, włosy na głowie i brwiach ruse, twarz nieco ospowata, oczy szare, nos, gęba i podbródek zwyczajne. 20-ty Towblik, lat 23, ur. 2 ar. 6 cali, włosy na gł. ruse, brwiach ciemnoruse, wąsach mszą się, twarz nieco ciemna, oczy żółtokarę, nos długi. Grudnia 9 dnia 1843 roku.

Expedytor Rzewiszewski. (699)

Uwiedomienie.

Rok już upłynął, jak niżej podpisany przynosząc przed sąd światłych czytelników dzieła własnym nakładem wydane, odezwał się był z obawą czy chęć upowszechnienia od razu tylu znakomitych plodów nie uniosła go za granice przezorności? Miłośnicy literatury krajowej, odpowiadając na to w sposób godny siebie, oddając hold zasłużony tylu wzniosłym, pięknym i pożytecznym utworom wielbionych przez siebie pisarzy, nabywając skwapliwie te świeże owoce, z taką troskliwością w krainie myśli i serca wychodowane; spółezuciem i szczodrobliwą zachęta, dzielnie przyczynili się do utrwalenia tego pośrednictwa, jakim, między nimi a sobą, podobało się, niżej podpisanego zaszczyścić Mężom, stojącym u nas, na czele umysłowego życia. Z wdzięcznością, lecz niemniej z rzetelnością przekonaniem dopełnionego obowiązku, niżej podpisany składa nowy szereg dzieł całorocznego swojego przedsiębiorstwa. Spodziewa się, że tak wyborem, jak rozmaitością przedmiotów, tak wewnętrznymi zaletami, jak powabem zewnętrznego wydania odpowiedział i ufności piszących i oczekiwaniom czytelników. Aby usprawiedliwić to mniemanie, aby ułatwić sąd samoistny powszechności, załącza przy niniejszym Przegląd nowych dzieł nakładowych z tejże ręki, co i w roku przeszłym, otrzymanym. Scisła bezstronność kierująca wyrzeczoną w ówczas zdaniem, znalazła potwierdzenie niemal we wszystkich pismach czasowych, a wzrastająca codziennie sława plodów sprawiedliwie ocenionych, jest rękojmią, że i obecnemu rozstrząśnieniu też same zasady sumiennie przewodniczyły.

Athenaeum. Pismo zbiorowe poświęcone Historji, Filozofji, Literaturze, Sztukom it. d. Wydawca . I. J. Kraszewski. Oddział I. II. i III. każdy rok po rs. 8.
z pocztą rs. 9.

Athenaeum. Oddział IVty wydawca J. I. Kraszewski, prenumerata na 6 tomów in 8-vo na miejscu rs. 6.
z pocztą rs. 7 (r. as. 25)

Szanowni czytelnicy którzy zaprenumerują na Oddział IV będą mieli prawo otrzymania i oddział I II i III po cenie prenumeracyjnej to jest na miejscu po rs. 6.
a z pocztą po rs. 7 (r. as. 25.)

I w tym roku Athenaeum jako pismo zbiorowe, utrzymując nabyte już imię, zupełnie odpowiedziało swojemu przeznaczeniu. Oddział III. składający się z sześciu tomów, obejmujących około półtora tysiąca stronnic, wydany w czasie zakreślonym, jest nowym dowodem najchwalebniejszej, prawie bezprzykładnej pracowitości redaktora i słowności wydawcy. O zmianach w układzie tego zbioru uwiadomieni zostali czytelnicy przez prospekt załączony do pierwszego tomu. Cztery główne działy *Filozofji*, *Historji*, *Sztuk* i *Literatury* przedstawiają wybor pism jakiego tylko po nauce, trafności i rozległych stosunkach z najpierwszymi pisarzami redaktora, oczekiwać należało. Najmniej wprawdzie miejsca zajęła w tym roku Filozofja, bo ogranicza się tylko jednym listem X. Stanisława hrabiego *Chołoniewskiego*, ale tak pełnym wiadomości czerpanych z osobistych rozmów autora ze sławnymi ludźmi wieku, tak trafnym w zastosowaniu tych wspomnień do odmian jakim nasze narodowe obyczaje i literatura ulegały, tak praktycznie pożytecznym i prostującym zgubne zboczenia w wyobrażeniach, że życzyby należało, aby to, czego spodziewać się sam napis: *list pierwszy*, dozwala, najprędzej ziszczone być mogło i następne zeszyty *Athenaeum* dalsze listy pomieściły. Załączone w dodatku dwa listy pisane do Jana *Potockiego* przez znakomitego *Józefa de Maistr'a*, poruszające najważniejsze zapytania filozofji i historji zasługują na szczególną uwagę, bo i dzisiaj nawet, po tylu latach, po obaleniu bałamutnych kosmogonji, po odkryciu umysłnych fałszów dziejopisów i filozofów XVIII

wieku, zdania i dowody de *Maistr'a* nie na swojej prawdzie i mocy nie straciły. Ale jeżeli pod godłem *Filozofji Athenaeum* tą jedną tylko, lubo wyborną pracą zalecić się czytelnikom może, dział *Historji* jest w tym roku nadwyzczaj bogaty. Sprawiedliwość nakazuje wymienić na pierwszym miejscu: Zdanie sprawy o badaniach D-ra *Hanuszk'a* nad mythologią sławiańską i pruskoliteńską przez I. J. Kraszewskiego. Głęboka i wielostronna znajomość przedmiotu, porządek i dziwna jasność wykładu referenta, dając nam zupełne pojęcie o tej ważnej pracy, może nawet niedostatek samego dzieła zastąpić. Ktokolwiek odezła to zdanie sprawy, tęsknić będzie do poznania dalszego ciągu, przyrzeczonego na końcu tego artykułu. Z badaniami D-ra *Hanuszk'a* łączy się: *Wzgląd na zabytki pogaństwa w Polsce* W. Al. *Maciejowskiego*. Sława autora czyni zbytecznym obszerniejszy rozbiór jego poszukiwań i to tém więcej: że niektórzy nawet blisko oswojeni z dziełami źródłowymi nie śmieją oddawać się nadziei aby na tém polu kiedykolwiek trafili do wypadków mających przynajmniej historyczną pewność. Najbardziej ich zraża zgłębienie pod tym względem mythologii hellenickiej i italskiej, w której pomimo tak licznych pomników sztuki, mimo tylu sprzętów obrzędowych okrytych malowidłem i napisami, mimo theogonji sięgających kolebki społeczeństwa i późniejszych rhapsodji, mimo prac mythografów podjętych pod wpływem istniejących jeszcze wierzeń pierwotnych, niepodobna było dotąd wywikłać z nich prawdziwej i ciągłej osnowy historycznej. Cóżkolwiek bądź, gdy pomrokę okrywającą najdawniejsze dzieje jeżeli nie zupełnie rozproszyc, tedy przynajmniej rozjaśnić należy, ważną jest zo wszech miar praca uczonego badacza, choćby dla wiadomości jak daleko na tej drodze postąpić wolno; do poznania późniejszych i pewnych już dziejów, posłuży drugi wyborny artykuł tegoż autora, mianowicie w tej części, w której mówi o źródłach przez bibliotekarza *Pertrza* ogłoszonych. Zawsze pożądanym jest dla czytelników a chlubnym dla pisma, że mąż takiego w świecie uczonym głosu, obdarzył je swoim spółdziałaniem. Obchodzi też dawne dzieje krajowe rozbiór wydany przez hr. *Edw. Raczyń-*

skiego kodexu Wielkiej - Polski. Po *Nakleśskim* i *Dogzela* jest to najbogatszy skarbiec przywilejów dotąd drukiem ogłoszonych; nikt jeszcze dostatecznie nie ocenił tej nowej a wielkiej przysług i dostojnego dobroczyńcy historycznej literatury; recenzent lubo z dziejami gruntownie obeznany, za lekko wziął się do tej pracy, nieporównał nawet ułożonego przez siebie katalogu urzędników z *Roepelowskimi*, nie zwrócił uwagi na wypadki prosto historyczne o których w milczeniu kronikarzy, po raz pierwszy dowiadujemy się z przywilejów; niesłusznie poniżył zbiór *Dogzela*, przypisując wyższość poznańskiemu, a nie zdołał zawściągnąć pióra gdy szło o wykazanie usterków. Redaktor otrzymując ten artykuł z Poznania powinien mu być dać miejsce w swoim zbiorowym piśmie, bo zawiera wiele postrzeżeń trafnych i rzucających nie małe światło na średnie wieki Polski, ale autor zasmucił czytelników odzywając się w wyrazach lekceważenia i niewczesnej poufałości o mężu, któremu wdzięczność kraju w uszanowaniu powszechnym tak wysokie miejsce wskazała. Z wyżej nieco wspomnianymi mythologicznymi badaniami łączą się: *Pamiętki Ukrainy* zebrane przez Erazma *Jzopolskiego*. Wydawca uwiadomił że są wyjątkiem z obszernego zbioru pieśni i skazek ukraińskich, powierzonego mu przez autora i któryby w całości ogłosić pragnął. Jeżeli całe dzieło ułożone jest równie starannie, jak ułamki wydane w *Athenaeum* autor może być pewnym dobrego przyjęcia swojej pracy — *Żywot Jana Kar. Dolskiego* przez ksiądzia Janusza Wisznowieckiego, wydany pierwszy raz z rękopismu jest bardzo pięknym zabytkiem historycznym, a chociaż możnaby go policzyć do materiałów, których zbierania rzekł się był wydawca, należy mu atoli zasługa że na ten raz odstąpił od swojego zamiaru. Literatura bowiem nasza tak jest uboga w biografje, że pomnożenie szczupłych jej zasobów zawsze i wszędzie jest na swoim miejscu. Praca znanego z pięknego talentu i zacnych dążeń pisarza *Razim. Bujnickiego* o Joannie z Ark z tego mianowicie względu obudzi uwagę czytelników, że wkrótce wyjdzie na jaw przesłuszny przekład dramatu Szillera *Dziewica Orleańska*, do którego tłumacz A. E. *Odyniec* dodał wiadomość o tej świętej bohaterce. Porównanie dwoistego sposobu widzenia i wykładu zdarzeń historycznych może nastreczyć wiele uwag. W dziale historycznym *Krajoznawstwo*, znajdujemy jeszcze wyborną pracę o *Kmionku polskim*. Redaktor sprawiedliwie uważa: „że pod względem obyczajowym, literackim i politycznym nie zostawiamy do życzenia! wyjawiając myśli dla których współczucie znajduje się w sercu każdego oświeconego i poczciwie myślącego człowieka; „dodamy: że styl autora jest prosty, jasny i nadzwyczaj ponętny — Ciekawy i dobrze wytłumaczony ustęp z opowiadań *Marlińskiego* o Syberji, którym przysłużył się *Athenaeum* *D. Chodźko* zamyka ten bogaty poczet ropraw nad dziejami, za których dobor należy rzetelna wdzięczność autorom i Redaktorowi. *Uwagi nad podziałem i organizacją pracy*, jeszcze niedokończone zapowiadają dokładne zgłębienie tego pytania, od którego może bliska przyszłość zachodnich krajów Europy zawisła. Dzięki Opatrzności, nasza ziemia zdaje się być jeszcze na długo zastłonięta od klęsk grozących s tej strony, ale niemniej powinniśmy poznać przedmiot tak płodny w wielkie i nieuchronne następstwa. *Rzut oka na gospodarstwo rolne na Podolu, Ukrainie i Wołyniu*, lubo nie tak dalece nowego nie zawiera, będzie jednak czytany s pożytkiem i przyjemnością, bo autor wyciągnął i oparł swoje postrzeżenia na doświadczeniu. Następuje oddział Literatury, który według obietnicy Redaktora miał zająć głównie jego uwagę. Szczęśliwy talent Pani Eleonory Szyrmer dozwolił wydawcy, obdarzyć czytelników, dziełem które na zawsze pozostanie ozdobą naszego piśmiennictwa. To podziwienie, które jak hołd zasłużony autorce należy, jest szczerze i bezwarunkowe. W ostatnich czasach niemałe

ogłoszono powieści jaśniejących bądź zaletami wyśmysłu, bądź wdziękiem wyślowienia. Powszechność zna zapewne z niejednokrotnego odczytania piękną fantazją *Frenolagiusz* i *Frenolesty*, wszakże *Dusza w suchotach* jeszcze nierównie jest wyższą od tego utworu, który tyle oklasków wywołał i imię autorki tak rozgłośnie uczynił. Odpowiedzieć treści tej powieści byłoby to niszczyć urok, jakiego czytelnicy doznają, dość na tém gdy się dowiedzą, że zgotowana dla nich roszkosz wzniosła, czysta, że czekają ich na każdej stronie nowe piękności potężnej myśli, wyrażone w sposób równie niespodziany jak nadobny. Cel tej pracy jest święty a wykonanie prawdziwie mistrzowskie. Wyjść z zadumienia niepodobna wspomniawszy, że niewiasta lubo wielostronnie ukształcona, zdołała przeniknąć tak daleko w niedostępne dla piści swojej nauki fizjologiczne i lekarskie, że styl swój, dowcipny, żartobliwy, podatny aż do miękkości, według woli przekształca w jedyny, poważny i wysoki; że to co przed chwilą zdawało się w jej ręku być bawidłem, lub gałązką wróżki, w mgnieniu oka zamienia w piorunny ziejące gromami! Innego rodzaju ale podobnież pełna wielkich piękności jest powieść historyczna Redaktora pod napisem *Bannita*. Nie można jeszcze o niej wyrzec stanowczego zdania, bo Redaktor jako uprzejmy gospodarz, szanujący prawa gościnności, ustąpił miejsca w *Athenaeum* pismom obcym, które do tego zbioru zawitały. W roku bieżącym zapewne ją skończy, jeżeli niewyczerpana imaginacja autora i doskonała znajomość epoki którą tak wiernie maluje nie uniosą go za zwykłe granice powieści; w ręku tak umiejętnym, fraszka nawet wychodzi z rozmiarów, coż dopiero stać się może s przedmiotem tak bogatym pod względem wymyslenia, tak rozmaitym liczbą wprowadzonych osób i tak drażniącym ciekawość powikłaniem zdarzeń. Komedijka: *Panna Katarzyna w długach J. Korzeniowskiego* jest miłą zabawką wprawnego pióra w rodzaju dramatycznym; wielka znajomość teatru, charakterystycznie skrócone, żywość i dowcip dialogu, lekkość powiewająca w całym tym obrazku zapewniają mu najlepsze powodzenie. *Bankructwo* powieść przez S. W. *Grozę* odznacza się łatwym i ujmującym opowiadaniem. Autor, osłonił przeczerną oponą zmyślenia wypadek prawdziwy, którego świadkowie jeszcze żyją i uczestnicy cierpią; jestto dla piszącego droga nader, niebezpieczna, której unikać należy; bo równie, prowadzi do satyry jak do potwarzy, z resztą sprawiedliwość nakazuje wyznać, że powieść p. *Grozy* wolną jest od tego zarzutu. *Pamiętniki Tomasza Bolesty* przed sześciu laty pisane, należą do tego rodzaju apokryfów, które tylko nadzwyczajny talent ocalić od upadku może. Żywotnym ich warunkiem, jest wskrzeszenie wyobrażeń i języka obraznego czasu; człowiek urodzony przed stu dwudziestu laty, ma całem niebem różne pojęcie o rzeczach, zupełnie oddzielny tok mowy, nie myśli, niedziela, nie tłumaczy się jak społeczeńi z nami ludzie. Skoro więc złudzenia sprawie nie można, skoro nie starczy na to zdolności aby wywołać z grobu przeszłość z jej duchem i ciałem, lepiej jest zgromadzone wspomnienia, w innej formie czytelnikom przedstawić, zwłaszcza, że autor pamiętników *Bolesty*, posiada dość szczegółową znajomość historii, nie braknie mu ani naukowego wątku, ani zdolności wyrażania swoich myśli. Samo *Athenaeum* okazuje wzory jak upłyńione wieki przedstawiać należy. W powieści Redaktora *Bannita* ta trudna sztuka posunięta do najwyższego stopnia, ale i w *Utamku z Kroniki miasta Warszawy* przez K. Wł. *Wojcickiego*, czytelnik spostrzega się z zadziwieniem w *środku XVII wieku* otoczonym postaciami, jakich w obecnym towarzystwie nie widział, słyszy ich mowę kronikarskiego toku, zupełnie od dzisiejszej różną, razem z nimi spodziewa się i trwoży, razem z nimi rozptywa z radości, że stolica kraju, siedlisko królów, serce ojczyzny wyzwolone nakoniec zostało z rąk wrogów. Są to rzetelne i pełne prawdy obrazy, szczerze echo prze-

szłości, którą słusznie do ozdób *Athenaeum* policzone być powinny. Wyjątek z *Obrazów sta-
rożytnych: Kłótwa* nie jest także bez zalet lubo niedorównywa ważności przedmiotu. Do tegoż rodzaju zamieścić można; *Trąby Niewiarłowa* *Wojciecha Potockiego*; szkoda tylko, że te powiadki Autor bez potrzeby nastrępił łaciną, a w polszczyźnie nie użył archaizmów, które właśnie byłyby na miejscu — *Wyprawa Warnieńska* przez Michała Jezińskiego jest pracą zdolną wielkiego rozwinięcia. Przedstawianie dziejów w sposobie tak obecnym, jak gdyby się przed oczami czytelników odbywały, może mieć wielkie pożytki, zwłaszcza jeżeli to uskuteczniom być dzie z takim talentem i zgłębieniem najwłaściwszych źródeł historycznych, jak to uczyniłem zostało przez czcigodnego autora. — Czytelnicy z żalem zapewne spostrzegą, że czcigodny i wielki nasz pisarz Michał Grabowski jednym tylko artykułem: *Historyczny Obraz Literatury miasta Odessy według Skalkowskiego Athenaeum* zaszczycił. O nim można śmiało powiedzieć co niegdyś o jednym ze sławnych mężów wyrzeczono: że *milczenie jego jest klęską powszechną*. Ktokolwiek przypomni jak dobroczynny i potężny wpływ Michał Grabowski na piśmiennictwo społeczne wywarł, jak ważnymi dziełami Literaturę obdarzył, jak rodzicielską prawie czułością trwożliwe talenta ośmielał, do pracy, do czytania, do szacunku rodzimych płodów zachęcał, na drogę wiary i cnót domowych, myśliszających kierował, jak do wyższych nawet sfer społeczeństwa ich książki wprowadził, ten bez smutku pomyśleć nie może, że płochoscią pokątnych sarkau zrażony, zaniedbuje zawód na którym z taką sławą i pożytkiem jaśniał! Oby Redaktor który na czele pierwszego tegorocznego tomu, wizerunek Michała Grabowskiego umieścił i skreślić wiadomość o jego życiu przyrzekł, mógł co najrychlej ujść się z tej obietnicy! Tak łatwo idące w niepamięć dobrodziejstwa, odżyłyby pod jego świetnym piórem i możeby skłoniły doświadczonego sternika, do ujęcia znowu wprawną ręką, naszej literackiej nawy! — Pozostaje jeszcze choć krótko wspomnieć o wybornych artykułach P. Komornickiego o dziejach malarstwa. Mało jest u nas osób poświęcających się wyłącznie tej gałęzi. Redaktor *Athenaeum* ledwo że nie pierwszy ciągiem wolańiem zwrócił uwagę na sztuki piękne, i cieszyć go powinno że już ogląda przynajmniej zawiązki rzuconego przez siebie ziarna. *Opisanie skarbow münichskich, z naocznego obejrzenia. Wiadomość o Ikonomachji i Krótki rys dziejów malarstwa* czytane będą z ciekawością, i pożytkiem. Styl autora jest czysty, pojętny i zupełnie do przedmiotu, stosowny przyrzeczony więc dalszy ciąg jego pracy z upragnieniem będzie oczekiwany. — Poezja znalazła dwóch tylko przedstawicieli w *Athenaeum*: Fr. Kowalskiego którego *Tymon*, nie niemający wspólnego z ateńskim eudakiem, ile godzi się sądzić z dwóch części już ogłoszonych, zapowiada poemat pełen życia i interessu. Poeta z miłością wywołał ze swojej, duszy te drogie wspomnienia lat szkolnych te, marzenia dzieciinne, te smutki co się tak nagle rodzą i umierają, te psaty tak niebezpieczne, a wywołał je w sposób tak obecny, że każdy mimowolnie cołnąć się musi pamięcią do tego błogiego *studenckiego* wieku. Opowiadanie płynie z łatwością i pośpiechem, jest proste wesołe wszakże to niewstrzyma poety, kiedy mu serce gwałtowniej zabije, od uniesień prawdziwie pięknych, jakim jest np. ustęp zaczynający się od wiersza: *Przyjaciele! wy zna-
cie co to przyjaźń szkolna*. Drugim poetą *Athenaeum* jest wspomniany już Wojciech Potocki. Piękny wiersz do *grających* wart jest aby go cała młodzież nie tylko na pamięć umiała, lecz żeby go sobie głęboko w serce wraziła. *Plotki. Samotność, Obrona czułości poetów*, są fraszki

dobrze pomyślane i zręcznie wyrażone. — Oddział rozmaitości zawiera rzeczy drobniejsze niemniej jednak ceny — *Dwa manifesta* przez bezimiennego bardzo trafnie zostały użyte; jest do zadania aby z dawnych processowych papiarów, wydobywano podobne wypadki malujące obyczaje wieku. Powyższy, może zaobszerny *przegląd III. Oddziału Athenaeum*, wyniknął głębokiego z przekonania o ważności tego zbiorowego pisma; istnienie jego więcej niż każdego innego dzieła, zależy od zachęty i pomocy światłych czytelników. Redaktor wszystko z siebie uczynił co tylko od jego gorliwości zawisło, wydawca jest pełen najlepszych chęci i zapewne nieomieszka podnieść go jeszcze pod względem zewnętrznym, byleby tylko pomnożona przedpłatą wynagrodziła nakład i podała mu ku temu środki.

Dzieła Kazimierza Brodzińskiego Wydanie zupełne i pomnożone pismami, dotąd drukiem nieogłoszonymi, Tom I—IX. z pren. na tom 10. rsr. 10.

Wydawca wywiązując się z obietnicy ogłoszenia w tym roku dzieł zupełnych tego znakomitego pisarza, składa sześć Tomów, które świeżo prassy jego opuściły. Jak wielką tym przysługę uczynił dla literatury, okaże samo przebieżenie treści każdego tomu pojedynczo; bo sława Brodzińskiego aż nadto jest utrwalona, aby potrzeba zwracać uwagę na niepospolite zalety jego utworów — Tom trzeci obejmuje wybór pieśni: *serbskich, słowackich, litewskich, czeskich*, jedną *morawską, esitońską, ruską, matorossijską*, trzy *greckie*, pięć *nowogreckich*, po jednej: *galicyjskiej, norwęgskiej, mołuckiej, sycylijskiej* — jedną pieśń trubadura *Jordi* i jedną *Teobalda* króla Nawarry — czterdzieście *śpiewów oryginalnych* samego poety, piętnaście *pieśni rolników*, cztery *przełożone z Goethego*, jedną z *Herdera*; trzydzieści siedm *myśli wschodnich*, dwadzieścia *ośm epigramatów z anthologii greckiej*, trzydzieści siedm *oryginalnych* jedynastie *przetłumaczonych z dzieł łacińskich Jana Kochanowskiego* i siedmdziesiąt *dziewięć zdań rozmaitych* — *Zbiór pieśni gminnych*, których tło główne zajmują *śpiewy pobratymczych Sławian* poprzedził tłumacz obszernym listem do redaktora *Pamiętnika Warszawskiego*, gdzie je pierwszy raz ogłosił; tam wyraził dostatecznie i sąd swój o rodzimiej poezji iadu i rozwinął piękne myśli jak z niej korzystać, dla nadania odrębnego narodowego ducha plodom poetów społecznych. Byłoby zbyt cennym dodawać, że talent Brodzińskiego dziwnie przypadł do tego rodzaju pracy. — Tłumaczenie jest tak swobodne, płynie z taką łatwością, że gdyby czytelnik nie był ostrzeżonym, wzięłby je za własne pieśni poety; toż samo da się powiedzieć i o przekładach z greckiego. Ale mimo całą wartość poezji gminnej sławiańskiej, mimo wdzięk tych nadobnych fraszek, które z powodzi wieków wypłynęły i na nowo w Anthologii greckiej zakwitły, najwięcej przemawiają do duszy: *Zdania rozmaite* samego Brodzińskiego. Są to rzeczy tak śliczne, wystawione w sposób tak szczery i serdeczny, a jednak tak w myśli obfite, że wszystkie niemal mogłyby służyć jak godła w rozmaitych kolejach życia. Największa liczba tych prawdziwych klejnotów po raz pierwszy wychodzi teraz z druku; jesteśmy pewni, że czytelnicy dosyć nacieszyć się niemi niezdolają — Tom czwarty obejmuje dwie tragedje z Francuzkiego *Templarjusza Raynotard'a* (Frane Just. Mar.) i *Abu-far Ducis'a* (Jana Franc.). Musiał Brodziński zająć się tą pracą w początkach swojego zawodu, bo procz młodości nie nieusprawiedliwia tego wyboru. *Templarysusze* pierwszy raz w r. 1805. przedstawieni, niemogli utrzymać się długo na scenie, i mimo znacznych popraw w r. 1819 tylko spór chwilowy o niewinność zako-

nu zwrócił uwagę na dramat *Raynouard'a*, któremu uczona przedmowa wspaniałym nieznaniem dotąd dokumentami nadała pewną wartość historyczną. Imię *Ducis'a* jest pod kłatwą wszystkich wielbicieli *Shakspiera* i w istocie niepodobna wystawić sobie większego wandalizmu, nad zuchwalstwo kaleczenia takich arcydzieł jak *Hamlet*, *Othello*, *Król Lear* i t. p. W kilku dramatach oryginalnych, odznaczył się *Ducis* wierszowaniem szlachetnym i pojęciem tragicznej godności; *Abufar* uchodzi za najlepsze jego dzieło. Może rzadka zacność i wielkomysłność tego poety zniwalać serce Brodzińskiego uczyniła go mniej bacznym na nieudolność utworu! *Tom szósty* składa się z siedmiu wiadomości biograficznych o znakomitych rodakach, z trzytnastu a sławnych cudzoziemcach, z tłumaczenia ułamku z dzieł *Ancillona* i listu do młodego poety z *Wieland'a*. Chociaż już tyle o Koperniku, Birkowskim, Krasieckim, i Karpińskim, mówiono, warto jest jednak wysłuchać zdania takiego znawcy i mistrza w nauce, jakim był *Brodziński*. Wspomnienia o *Reklewskim* *Józefie Lipińskim* a mianowicie o *Woroniezu* zasługują na szczególną uwagę. Dalsze artykuły tego tomu zdają się być dorywczymi wypisami z dzieł obcych, które może posługiwały do lekcji publicznych literatury, dawanych przez Brodzińskiego w uniwersytecie, warszawskim. W *Tomie siódmym* wydawca umieścił: powieści, parable i rozmaite badania filozoficzne—krytyczne. W znacznej liczbie fragmentów niedokończonych, lub mających posłużyć do późniejszych dzieł autora, znajdują się pisma wysokiej ceny tak pod względem myśli, jak wyśłowienia. Czytelnicy szczególnie upodobać rospawę *Piękność i wzniosłość*, *Uwagi nad książkami do nauki płci żeńskiej*, tudzież *Pytanie, na czym narodowość zależy?* i t. d. *Tom ósmy* składa się z nauczycielskich prac autora, które później w innym kształcie zaczął być ogłaszać dla upowszechnienia i za obrębem uniwersytetu właściwych o sztuce wyobrażeń. *Uwagi Brodzińskiego o stylu i pisowni*, o dążeniu polskiej literatury, nawet o tańcach narodowych, są pełne spostrzeżeń nowych, trafnych i nadzwyczaj zajmujących; okazuje się z nich jak troskliwie pracował nad językiem, jak starał się dokładnie wyuczyć składku tego narzędzia którym później tak dzielnie w obojętnej mowie władał. W *Tomie dziewiątym* złożył Brodziński skarb długich i pracowitych badań nad *Synonimją* języka polskiego. Dzieło to wykonane które sam autor, tak skromny w zdaniu o swoich płodach, wysoko cenił, powinno znajdować się w ręku wszystkich chcących zgłębić tajemnice bogactwa mowy ojczystej. Latwo pojąć że bez uprzednich przygotowań ta praca siłami jednego człowieka dźwignioną być nie mogła; lecz *Brodziński* uutorował już najtrudniejszą część drogi, wskazał sposoby postąpienia dalej a pod względem wykonania, zostawił wzór, który mając ciągle przed oczami można uzupełnić tę najważniejszą po źródłosłowie gałąź narodowej leksykografii. Otóż w krótkości wszystko, co sześć tomów w tym roku ogłoszonych zawierają; *tom dziesiąty* niezwłocznie wyjdzie z pod prasy i i między innemi umieści biografią *Brodzińskiego*, z której czytelnicy dowiedzą się o szczegółach życia tak zamożnego w cnotę, zdolności, naukę i miłość pocziwowej pracy.

Teka Rozmaitości, Wydał X. Hotowiński, in 8vo 1841. rub. sr. 2.

Po zdaniu czytelnikom sprawy z tego co w *Athenaeum* i dziełach zupełnych *Brodzińskiego* znajdują, przystępujemy do uwiadomienia ich z wyjścia na jaw trzech książek, które wszędzie byłyby przyjęte z najżywszemi oklaskami, a które na naszym, szczupłym jeszcze, widnokręgu literackim, zajaśnieć mają jak trzy gwiazdy pierwszej wielkości. Zwracamy naprzód ich uwagę na nową pracę *Ks. Hotowińskiego* dod powyższym skromnym napisem na świat puszczoną. Przebieżmy treść zawartych w tej *Tece* przedmiotów, wskażmy choć pokrótce wysoką ich war-

tość, abyśmy usprawiedliwili to uwielbienie, jakie spodziewamy się, że cała czytająca powszechność z nami podzieli. Na czele książki umieścił Autor: *Życie swojej Matki*. Nie nie powiemy o stylu jakim te przedziwne karty są pisane, bo już dawno jasność, szlachetna prostota i słodycz mowy, zalecają dzieła *Ks. Hotowińskiego*, lecz zastanówmy się nad duchem, który natchnął ten hołd dziecięcej pobożności. Autor zajmuje dzisiaj znakomite miejsce w społeczeństwie, dostąpił go przez zacność życia, szczęśliwe zdolności, rozległą naukę i wzorową pracowitość; ta ziemia na której się urodził, liczy go za jednego z najgodniejszych synów; szczegóły więc które podał o swoich rodzicach, o latach niemowlęcych, o pierwszych promykach błyskającego światła, na każdym miejscu miałyby wiele ponęty, ale Autor pewno nigdy by ich światu nieudzielił, gdyby w sobie nie zamykały zbawiennych i pocieszających przestroż. Odnosząc wdzięcznym i pokornym sercem wszystkie wypadki życia do czuwającej nad sobą Opatrzności, chciał okazać domowym przykładem jak cudownie zwykła tych piastować, którzy w niej położyli nie zachwianą ufność. W tym celu odmalował całą okropność, sieroctwa, upokorzeń i nędzy, które matkę jego z ośmiorgiem dzieci nie zawodnieby znękały, gdyby wiara w Boską Opatrzność, tak głęboko nie tkwiła w jej duszy. Tą tarczą uzbrojona przyjęła walkę z niepokonanemi na pozór trudnościami, z której z jakimże wyszła tryumfem! Pochochząc ze starożytnego szlacheckiego gniazda, żywiąc w sercu niewinną dumę z mlekiem wysaną, postanowiła w nadzieję Boskiej pomocy dać synom swoim takie naukowe wychowanie, któreby ich mogło przywrócić na stopnie niegdyś przez ich przodków zajmowane, ale straszliwe ubóstwo nawet marzyć o tem nie dozwalało. Jakimi drogami Opatrzność spełniła jej macierzyńskie modlitwy, jaka dała jej pomocnicę, w osobie światobliwej córki, jakimi pod koniec życia nawiedzała ją jeszcze smutkami, to należy czytać i odczytywać w samej książce *Księdza Hotowińskiego*. Z dziecienną czułością bolejąc nad cierpieniem drogiej matki zapominał o tych niewymownych pociechach, jakich jej serce doznawać musiało, patrząc na takiego jak on syna—O! nie jedna z matek opływających we wszystkie dary losu, w zaszczyty, władzę i dostatki, zamieniłaby z nim chętnie swoje bogactwo na jej nędzę za tę nieocenioną pewność, jaka *Dominikę Hotowińską* w godzinę śmierci uszczęśliwiała: że dzieciom swoim dała prawdziwe chrześcijańskie wychowanie, i że Bóg jej pobożnym staraniami pobłogosławił! — *Powieść, opuszczony Klasztor i Xiądz Kapucyn*, zwłaszcza w pierwszej części, jest dziełem prawdziwego natchnienia. Uważne odczytanie tego pisma zdolne jest obalić, nawet w umysłach ludzi pobożnych, i zkad inąd światłych, wkorzenie przesady przeciwko klasztorom i zakonnikom. Autor wołał napisać o tym ważnym przedmiocie dostępną powieść dla wszystkich, niż uczoną rozprawę dla niewielu, w czem też poczał sobie nader trafnie i rozsądnie. Sama nawet wybrana forma *rozmowy* posłużyła mu do kolejnego zniszczenia zarzutów, na pozór niezbitych między innemi, np. przeciwko dobrowolnym pokutom i umartwieniom ciała. Czytelnicy z największą rokoszą i pożytkiem odczytają część pierwszą tej powieści, w której oprócz ścisłego i zwyczajnego rozumowania znajdują jeszcze zachwycający wdzieki wyśłowienia—Część druga, która z małemi odmianami mogłaby nawet składać odrębną całość, jest podobnie dziełem wysokiego talentu, lubo niedorównywa wzniosłym pięknościom pierwszej, może też i dla tego, że ze spokojnych i Boskiej tylko chwale poświęconych schronień klasztornych, czytelnik widzi się nagle przeniesionym w odmet zgiefku i zepsucia światowego. — Następuje pod napisem *Wieczór na wsi*, rozmowa między dwoma przyjaciółmi o przedmiocie najważniejszym, jaki tylko umysł człowieka zająć może: o nie odbitej potrzebie wiary. — Jesteśmy pewni, że ta rozmowa bardzo często będzie odczytywana, i że

zbawienne wyda owoc. Wnet po niej umieścił Autor treść dzieła: *Joachima Ventura o metodzie filozofji*; wyborny ten wyciąg znany już z Tygodnika Peterzburzkiego zasługiwał na to, aby go przenieść do dzieła w którym łatwiej może być znalezionym. Zamykają ten zbiór żywoty św. *Porpetii i Felicjty*, oraz *Wiadomość o św. Teressie i jej pismach*. Prócz zbudowania pobożnego, ważne jest opisanie męczeństwa tych dwóch świętych niewiast, jako jeden z najdawniejszych historycznych zabytków pierwiastkowego Kościoła. Autor podaje o nim dostateczną wiadomość, a w tłumaczeniu pojedynczych wyjątków, zachował całą starożytną prostotę *świętych aktów*, przed szesnastu wiekami spisanych. Wiadomość o życiu i pismach św. Teressy jest płodem serca zapalonego ogniem żywej pobożności. Zdaje się, że ta miłość niebieska którą tętną nieśmiertelne dzieła świętej Hiszpanki, przeniknęła w ich rozpamiętywaniu piszącego. Mamy właśnie pod ręką *biografię powszechną* w której znajduje się dokładnie wypracowany jej żywot, radziłbyśmy aby czytelnicy nasi porównali go z pracą ks. *Hołowińskiego*, wtenczasby dopiero ujrzeli całą różnicę talentu opartego na nauce ziemskiej, a talentu ożywionego uczuciem prawdziwej Wiary!

Śmierć i odrodzenie opowiadanie psychologiczne z dołączeniem Pamiętników rozumowanych, wydał Józef Przecławski, in 8vo 1844 rs. 1 k. 65.

Kiedy nam przychodzi wyrzec zdanie o tym utworze, doświadczamy nieokreślonej trwogi, jaka zwykle człowieka ogarnia na widok uderzającego ogromem lub nadzwyczajną pięknością; bo, zaiste lękamy się, czy pióro nasze podoła skreślić choć daleki cień tych doskonałości, jakie nas w nim zdumiewają. Treść jego z pozoru jest tak prosta, wykonanie tak łatwe, że wyjść z zadziwienia nie podobna, jak potrafił autor, wynaleść tyle stron przedmiotu dotąd nie widzianych, i rozjaśnić tyle tajemnic prawie nie dościgłych. W tym dziele, o którym mówimy, udzielił autor epizod psychologiczny z auto-biografii czysto-umysłowej, znajomego sobie młodzieńca, który z bezbożności przeszedł do żywej wiary; ale przeszedł drogą cierniową najpracowitszego rozumowania, i po stoczeniu walk krwawych z olbrzymiemi przeszkodami, nakoniec stanąwszy u celu: opowiedział te boje, te niebezpieczeństwa, te męczarnie i ten tryumf, jakich dusza jego kolejno doznawała. Po wstępie zawierającym wspaniałą i jedynie prawdziwą teorię warunków życia ludzkiego na tym świecie, następuje obraz stanu, w jakim znajdował się wówczas umysł, dusza i serce naszego młodzieńca. Niepodobna wystawić rzetelnie niedołężności człowieka, wspartego całą potęgą gienjuszu i nauki, okropniejszej jego nędzy wespół z wszystkimi zasobów ziemskich, skoro zamknąwszy przed prawdą oczy, zbłąkał się z jedyną odwiecznie wskazanej dla siebie ścieżki. To właśnie zboczenie zmusiło go do wymarzenia religijnej teorii, która jest miazgą wszystkich poszukiwań pseudo-filozoficznych, ale to dało mu także możność poznania tych prawd nieśmiertelnych, które autor tak prześlicznie wyłożył w V. i następnych rozdziałach. Porwani przewagą rozumowania, której nie oprzeć się nie zdoła, uniesieni potokiem wymowy, jakiej jeszcze ucho polskie nie słyszało, wступujemy z autorem w krainę mistyczną i przeglądamy oczami zmysłowemi te tajemnice obcego nam dotąd państwa które poznać konieczne należy, bo w niem spoczywa pierwszy początek i ostatnia sprężyna złego. Nie jeden z czytelników zapewne nie wszystko pojmie co autor przed nim chciał odstąpić, bo też i sam nie wszystko powiedział co z tej okropnej podróży przyniosł; nie jeden razony opisem nauki w którą się z Izmaelem zaprzął, a więcéj jeszcze długą i uporczywą walką z szatanem, nieuwierzy w rzetelność autora, że istotnie znajdował się w tym duchownym świecie, bo wzrok nasz ciągle przykuty do ziemi, nałóg oblekania wszystkiego formami powszedniemi, zastaje nakoniec w umysłach męty filozofji materialnej, nie pozwalają duchowi naszemu rozwinąć skrzydeł i przenieść się za widzialne granice zmysłowego świata. Gdyby atoli, choć na chwilę chcieli się zastanowić: że we

wszystkich wiekach i narodach znajdowali się ludzie nadzwyczajni, którym ten świat był dostępny, że *Pythagoras, Sokrates, Plato* i w. i. według najprawdziwszych świadectw byli dobrze znanymi w nim obywatelami, że co większa, dzieje tylu świętych oparte na najsurowszych badaniach, stwierdzone przysięgą najenotliwszych i najpobożniejszych ludzi pełne są przykładów tego związku ziemskiego z krainą ducha; gdyby z drugiej strony wspomnieli, (czego i sami doznać mogli,) na te przelotne chwile nadzwyczajnego podniesienia duszy, lub poetycznego wzruszenia, gdyby im kazano najściślej opowiedzieć każdą myśl, każde uczucie, każde uderzenie serca, czyżby nie wyznali że cielesnym językiem powtórzyć tego niepodobna. Owóż i autor lubo tak potężnie włada wszystkimi skarbami mowy, zamilkł gdy mu przyszło odstąpić ostatnie tajemniki, których niepoświęcone oko oglądać niepowinno — Ale jeżeli w tym względzie niezaspokoili, może mniej słusznych wymagań; jakimż pięknosciami nie okupił tego niedostatku, jeśli to jeszcze niedostatkami zwać się godzi. Jaka znajomość świata i ludzi, ileż głębokich spostrzeżeń, jak sprawiedliwy sąd o wszystkim, jaka szczerość wyznań a szczególnie jaka uroczą piękność języka! Zdaje się, że od Ceramiku, powiewa do nas słodki szmer rozmów *Platona*, i zaprawdę! kto czytał w pierwotnej mowie te nieśmiertelne pomniki, ten przyzna że obecne dzieło najbliższe ma z niemi pokrewieństwo. Sama nawet niższość języka niestanowi istotnej różnicy, bo ile mu zbywa na harmonji, na łatwości składania wyrazów, na tych cząsteczkach mowy co jak nie złota wiąza i równoważą członki okresów, tyle autor umiał mu nadać blasku rozsypaniem obrazów i porównań co jak kwiaty zebrane z ogrodu wiadomości boskich, do którego wstęp *Platonowi* był jeszcze wzbroniony, rozlewają rzeźwiącą wonność i nęca oko cudowną świeżością i barwą!

Innego rodzaju; a jednak wysokiej wartości, jest dołączone téjże ręki *Pamiętniki rozumowane*. Czytelnicy znają już ten dodatek do wielkiej *Flory niematerialnego świata* (jak go prześlicznie sam autor nazywa), z cząstkowych ogłoszeń w *Tygodniku Petersburskim*, ale nie znają wszystkiego, bo znaczna liczba rozdziałów przerobiona, wykreślona lub zastąpiona innemi. W wybornej przedmowie wytłumaczył się autor jak dzieło swoje pojmuje i pocieszył czytelników radośną nadzieją, że za tym *pięknym Zbiorkiem* i dalsze nastąpią. Od wyjścia na jaw, niesłusznie zapomnianych, *Przestrogrządowych i obyczajowych* Andr. Maxym. *Fredra* nieznajdujemy w literaturze naszej równego skarbu postrzeżeń i rozumowań. Zachodzi między temi dwoma dziełami wielkie powinowactwo, bo obadwaj pisarze *postępowali z zupełną dobrą wiarą i nie napisali takiego w co by najmocniej nie wierzyli, czego by na własne wewnętrzne oczy nie widzieli* tylko, że staropolski senator silny doświadczeniem w obozie, w radzie i na dworach nabytym bliżej rozstrząsa zjawienia publicznego życia i zawsze zostawuje miłe wrażenie zachęcające do wykonania swych przestroż, przeciwnie społeczny nasz filozof uzbrojony pochodnią umiejętności kontemplacyjnych i przyrodzonych, wdziera się do ostatnich zakątów myśli i serca i rozjaśniając te ciemności często zmusza czytelnika do zgodzenia się z nim na ciężko zasmucające prawdy. Cokolwiek jednak bądź aforyzmata jego, są jak iskry elektryczne budzące rozum z odrętwienia; żaden czytelnik z rąk ich nie wypuści, nie nasprzecząc się do upadłego w myśli z autorem; a styl jaki ścisły, dokładny przezroczysty; to jest prawdziwą cechą umiejętności pisania, że ten sam, który przed chwilą przemawiał językiem najpiękniejszej poezji i *Platona* prześcigał, zmieniawszy przedmiot przyswaja sobie prostotę, attyką elegancją i trzeźwość mowy nieśmiertelnego w aforyzmatach wzoru *Hippokratesa*.

Pamiętniki Starego Szlachcica Litewskiego I Tom in 8vo. 1844 z pren. na 2gi . . . rs. 4.

To jest właśnie trzecie dzieło, które dopóty trwać będzie, dopóki ludzie po polsku czytają zechcą. Nim jeszcze przyszło na myśl autorowi ogłosić je drukiem, już szczęśliwsi, zbli-

żeni do jego osoby, słysząc odczytywane pojedyncze pamiątki, potrafili niewinną, nawet chwalebłą zdradą, dostać ich odpisów. Przed dziesięcią laty, oglądający niezrównane skarby archiwum Radziwiłłowskiego, widzieli w nim między domowymi klejnotami, chowaną z głębokim uszanowaniem część rękopismu *Pamiętek*; plód pióra dostojnego pisarza, co zaszczyty dwóch najświetniejszych rodzin Korony i Litwy w swojej osobie łącząc, użył rzadkich zdolności, jakimi Opatrzność upodobała tylko sobie istoty obdarza, na wskrzeszenie w pamięci ludzkiej wieku, w którym pradziad jego Wacław Rzewuski i rodzony wuj ojca, Karol Radziwiłł żyli i cierpieli. Że *Pamiętki* noszą na sobie znamie takiej prawdy, że w nich odzywa się tak silnie głos przeszłości, dziwić się nie będziemy, skoro przypomnimy, że pierwsze wrażenia, które autor w dzieciństwie otrzymał, pierwsza powieść, którą był do snu wkołysany, miały za przedmiot dzieła przodków i chwałę pobożności, mężstwa, pociętości i wszelkich zacnych uczuć, które tę ziemię zdobyły. Nie wiadomo jaką kolejną rękopism przedarł się w dalekie strony, może i uległ jakim zmianom tamującym mu powrót w te okolice, na których się zrodził i tak wspaniałe wybujał; podwójna więc należy wdzięczność autorowi, i za nigdy dosyć nie uwielbiony pomysł dzieła, i że ulegając ponawianym prośbom nakładcy, zezwolił na wydanie tych *Pamiętek* w takim kształcie, w jakim z pamięci jego na papier spłynęły. Jako wstęp do tej czarownej galerji służą wyborne nad nią uwagi bezimiennego znawcy; odczytać je koniecznie potrzeba, aby wiedzieć, z jak wysokiego stanowiska oglądać, rozpamiętywać i pieścić się temi arcy-dziełami należy. Trzynastcie *Pamiętek* obejmuje tom teraz wydany, a każda z nich jest utworem tak ciekawym, tak wykończonym, tak doskonałym, i tak wyłącznie zajmującym, że po skończeniu tej książki, czytelnik sprawiedliwiej od *Dinardzady* mógłby błagać o dalszy ciąg powieści. Myliłby się, kto by rozumiał, że autorowi chodziło o rzeczywistość zdarzeń historycznych, o troskliwe postrzeganie chronologicznej ścisłości o to, żeby nigdy nie zmieszał nazwisk, żeby objawione pochwały lub nagany osób wynikały z jego przekonania, żeby potępienie, albo hołd dla jakiego stronnictwa wpływały z odrazy, lub spóćzucia — bynajmniej, to wszystko jest tylko wypadkiem mistrzostwa posuniętego do ostatnich granic sztuki; żaden najdoskonalszy dramaturg nie pomknął złudzenia do tego stopnia. Autor wyrzekł się swojej indywidualności, zapomniał o wieku w którym żyje, o tém wszystkiem, co kiedykolwiek myślał, co czytał, o wyobrażeniach społecznych, o wymaganiach czasu, oddał się tylko całą duszą wspomnieniom dzieciństwa, przywołał te błogie chwile, w których zebrani u gościnnego stołu, w ojezystym zamku przyjaciele, sąsiedzi, krewni i starsi służą domu, opowiadali świeższe lub dawniejsze zdarzenia tak, jak je każdy pojmował, jak mu je więcej lub mniej wierna pamięć malowała, ale bez najmniejszego zamiaru skażenia prawdy. Przy tej niesłychanej zdolności pisania, przy tém czystem i bogatém źródło wysokich myśli, zacnych uczuć, czarownem języku, źródło biorącym początek w oświeconem i prawem sercu autora, nie łatwiejszego jak pomnożyć ten szereg *Pamiętek*, które rozległej upowszechnione stałyby się najdroższą po nim pamiątką potomności. Bo czyby zażądał wystawić nam rzymskie, miałem raczej mówić chrześcijańskie cnoty Wacława Rzewuskiego, co wśród najzawziętszej politycznej nienawiści dziecię, swojego wroga, a tém dziecięciem był późniejszy *Stanisław August*, od nieuchronnej śmierci ocala; czy chciałby opowiedzieć nieznane jeszcze wysoki Karola Radziwiłła którego Litwa wskrzeszonego cudownym piórem popółwiecznym grobowym spoczynku na nowo powitała, znalazłby dosyć w domowych wspomnieniach wątku osnowy do tej tak pożądanej pracy. Jesteśmy pewni że wdzięczne przyjęcie wydanych teraz *Pamiętek*, skłoni dostojnego autora do obdarzenia dalszym ich ciągiem, jest to dług którego sprawiedliwie czytająca powszechność dopominać się u niego ma prawo, bo nie innym celem, tylko dla nauki i

pociechy współczesnych, tylko dla uwielbienia potomnych i własnej wiecznotrwałej sławy, wziął tę głęboką naukę te wnioski, myśli, te cnotliwe uczucia i to złote pióro które mu nadaje pierwszeństwo między wszystkimi pisarzami tej ziemi.

Rozmyślenia Ewangelji rozdzielone na wszystkie dni roku, idące za zgodnością czterech Ewangelistów; wraz z wiadomością o życiu ks. Dukena. Przełożone na język polski przez F. S. 1844 Tom, 1. 2gi z przedpłatą na 3 do . . . rs. 8.

Wyborne tłumaczenie zaajomego dzieła, które przed 70ciami laty wydane pracą i staraniem Doktora Teologii *Duquesne*, obejmując nie tylko ciąg dziejów nowego zakonu, konkordancją czterech Ewangelistów, ale dostateczne objaśnienie tekstu, wykład znaczenia dosłownego i duchownego, przechowało zasady szczerzej katolickiej nauki w tysiącnych rodzinach we Francji wówczas, kiedy kościoły zamknięto, i głosy kapłanów zamilkły. Tłumacz który użył wiejskich czasów na tę pracę, zasłużył na rzetelną wdzięczność, gdyż z upowszechniania tego dzieła oczekiwać należy zbawiennych pożytków.

Słowa nieprzyjaciół Chrystusa przez X. Em. Veit, kaznodzieję Katedralnego Kościoła S. Szczępana w Wiedniu. Tłumaczył z niemieckiego X. Chołoniewski. na pap. wiel. z ryciną 8vo 1444 usz. 2. Na pap. zwyczajnym bez ryc. rsr. 1. k. 55.

Hrabia Stanisław *Chołoniewski* znajomy czytelnikom z pism własnych niepospolitej wartości i jak tłumacz pięknego dzieła ks. *Veith: Narzędzie męki Chrystusowej*, wydał świeżo przekład innej pracy tegoż autora. Sprawiedliwie nabyta sława ks. Chołoniewskiego jest rękojmią dobroci wyboru dzieła wziętego do tłumaczenia. W polskim przekładzie ta książka nabrała pozor, jakby od razu w tym języku była pisana. Nie tylko sama czystość mowy i tok szczeropolski czytelnika łudzą, ale także dodane na końcu każdego rozdziału wiersze z dzieł Grochowskiego, Kochanowskiego i Miaskowskiego wyjęte, tudzież bezimienne lub oznaczone głoskami A. M. a dziwnie z głównym przedmiotem zgodne. Ta nowa praca ks. *Chołoniewskiego* w każdym domu katolickim będzie miłym upominkiem.

Oblubienica Messenńska Tragedja liryczna z choram. Przekład z Szyllera B. F. Trentowskiego. 1844 . . . k. 75.

Tłumaczenie dzieł *Szyllera* jest tym pożądanym im rozleglejszy był wpływ tego poety na nowszą naszą literaturę. W obecnem wydaniu *Oblubienicy Messenńskiej* wiele okoliczności zbiegło się razem aby je zalecić uwadze czytelników. Autor w tej tragedji doświadczał azali niepotrafi wprowadzić na wzór starożytnych choru, mogącego nadać wyższy połot liryczny mdlejącemu niekiedy działaniu, tłumacz którego imię tak stało się głośnem na polu Filozofji, przed 14. laty w kwiecie młodości wziął się do przekładu tej sztuki i w przedmowie pełnej myśli i uczucia wynurzył się, że swoim sposobem pojmowania poezji. Miłośnicy dzieł Bronisława Trętowskiego z ciekawością odczytają jego ówczesne zdania wszakże i ci którzy się z nim w mniemaniach filozoficznych różnią, który jego sposobowi pisania przyganiają, nie odmówią mu tej przynajmniej sprawiedliwości, że jeżeli teraz pisze tak odrębnie, to wcale nie dla tego, aby zwyczajnie, a nawet pięknie pisać nieumiał. Tłumaczenie powyższej tragedji w ogólności dobre w niektórych miejscach szczęśliwe, dostatecznie o tém przekona. Zdaje się, że pojęta znakomitego utworu i ciekawość, jak pisał wierszem i prozą *Trętowski* nim sobie nowy język wymyślił, skłoni wielu do poznania tej jego pierwiastkowej pracy.

Pan Dezydery powieść przez Konstantego Podwysockiego. 1 Tom in 12. 1844 . . . rsr. 11.

Skromna tu powiastka zaleca się tklivością wynalezienia zręczną osnową treści, żywością rozmowy, niekiedy prawdziwym dowcipem i czystością języka. Sądzymy, że przyjemnie czytana być może. W takim oddaleniu od obranego przez autora miejsca działania, niewiemy czy niedało początku tej powieści zdarzenie prawdziwe, czy osoby wymienione odgadnąć się niedały; lecz spodziewamy się, że to jest tylko domysł obudzony prawdziwością obrazów któreśmy w Panu Dezyderym znaleźli.

Najnowsze publikacje cenniejszych współczesnych pisarzy.

Athenaeum Od. I. Pismo zbiorowe poświęcone Historii, Filozofii, Literaturze, Sztukom i t. d. Wydawca J. I. Kraszewski. 6 Tomów 1841. rs. 8.
Oddział IIgi 6 tomów 1842 rs. 8.
Athenaeum Oddział III-ci 6. Tomów. 1843 in 8vo rsr. 8.
Athenaeum i t. d. Oddział IV. 1844. Wydawca J. I. Kraszewski Prenumerata na 6 Tomów in 8vo na pap. wel. rsr. 6.
— — — — — z pocztą rsr. 7.
Arytmetyka rozumowano-przykładowa. Część 1. Dział I. Cztery początkowe działania arytmetyczne przez A. K. K. Jurowianina. I T. in. 12. k. 75.
Bigos Hultajski Szkice obyczajowe przez Izasława Biepońskiego I. Tom in 8vo. rsr. 1 k. 35
Chwila opowiadanie Johna of Dycalp. in 12 1842. k. 60.
Dzieła Williama Shakspeare (Szeks-pir) przekład z Angielskiego przez Jg. Kefalin-skiego. Tom I. zawiera: Hamlet, Romeo i Julia, Sen w Wigilią Sgo Jana. Tom 2gi Król Lear, Burza. Wydanie świetne. 2 Tomy rsr. 4. 50.
(Tom 3ci wkrótce postąpi do druku.)
Dzieła Kazimierza Brodzińskiego Wydanie zupełne i pomnożone pismami, dotąd drukiem nieogłoszonymi, Tom I—IX. Tom 1. 2. 3 zawierają Poezje oryginalne i naśladowane. Tom 4ty Templariusze trajedja; Abufar trajedja;— Tom Vty o Klasyeczności i Roman-tyczności, tudzież o duchu Poezji polskiej, o Kry-tyce, o Satyrze, o Elegii, o Exaltacji i Entu-zyazmie. Tom VI. O życiu i pismach sławnych ludzi. Tom VII. Powieści, Parabole i rozmaite badania filozoficzno-krytyczne, Tom VIII. Listy opolskiej Literaturze i t. d. Tom IX. Synonimy polskie. 9 Tomów z pren. na 10 rsr. 10.
Historia Napoleona, z wykwiutnością drukowana, na najpiękniejszym welinowym pa-pierze, składać się będzie z dwunastu poszytów format in 8vo wielki. Dzieło to ozdobi dwieście przeszło rycin, wyobrażających sceny najcie-kawsze z życia tak publicznego jako i prywatnego Cesarza Napoleona podług Horaza Vernet. Z 1 do 5go już wyszły (u A. E. Glücksberga w War-szawie) z pren na 6—12 rsr. 6 k. 60.
Korrespondencja Literacka Michała Grabowskiego in 12. na pap. wel. 1842 1843. 2. Tomy rsr. 3.
Legends zebrał X. J. Hołowiński in 8vo 1843 rsr. 1 k. 20.
Literatura i Krytyka pisma Michała Gra-bowskiego. rok 1837. Tom 1. rsr. 2.
Literatura i Krytyka rok 1838. Tom 2gi r. 2 k. 25.
Literatura i Krytyka rok 1840 2 Tomy. r. 2 k. 25.
Mieszaniny obyczajowe Jarosza Bejły. Tom 1. in 8vo 1841. rsr. 2.
Mieszaniny obyczajowe Jarosza Bejły Tom. 2gi in 8vo 1843. rsr. 2.
Narzędzia męki Chrystusowej p. X. Em. Veit, tłum. z niem. X. St. Chołoniowski, z ryciną na stali 1842. rsr. 2.
Nowa kucharka oszczędna i Kuchnia zdro-wia przez Jankowskiego 2 Tomy. 1838 rs. 1 k. 20
Oblubienica Messenska Trajedja lirycz-na z chorami. Przekład z Szyllera B. F. Tren-towskiego. 1844 k. 75.
Obraz myśli mojej o celach istnienia czło-wieka, przez Florjana Bochwica, 1841 z portre-tem Autora. rsr. 1 k. 35.
Ortarzyk nowy czyli zbiór Nabożeństwa Katolickiego mieszczący w sobie: nabożeństwo poranne, mszalne nieszporne i wieczorne i t. d. i t. d. 1843. wydanie ozdobne liczące z górą 700 stronic z ryciną w oprawie aksamitnej, złoto-brzeżnej z kosztowną klamerką rs. 9.
Toż samo w oprawie w morę kolorową rsr. 4.
— — — — — Safianowej rsr. 3.
— — — — — w pap. safianowy rsr. 2 k. 25
O Poznawaniu i leczeniu chorób zwierząt domowych, przez A. J. Adamowicza Część 1. o chorobach koni, in 8vo 1838. rsr. 1.

Ornitologia powszechna, czyli opisanie pta-ków wszystkich części świata, przez Hr. Kon-stantego Tyzenhauza. Tom. I z pren. na 2gi rs. 4.
Pamiętki starego słachezica Litew-skiego 1 Tom in 8vo. 1844 z pren. na 2gi rs. 4
Pan Dezydery Powieść przez Konstantego Podwysockiego. 1 Tom in 12. 1844 rsr. 1.
Pielgrzymka do ziemi świętej odpra-wiona przez X. J. Hołowińskiego. Tom 1. 2. 3 z prenumeratą na Tom ostatni, na pap. wel. ze sztychami Szkoły Dusseldorfskiej 8vo 1842. 1843. rsr. 8.
Pamiętniki do dziejów Polski. Listy orygi-nalne Zygmunta Augusta do Mikołaja Radzi-wiła Czarnego Wojewody Wileńskiego i t. d. z autentyków spisał i wydał St. Aug. Lachowicz. in 8vo 1842 rsr. 2.
Pomysły do Filozofii dziejów rodzaju ludzkiego przez Herdera, Tłumaczenie Józefa Bychowca. 3 Tomy. 1840 rsr. 6.
Podole Wołyń, Ukraina Obrazy miejsc i czasów przez A. Przezdzieckiego. 2 Tomy 1842 z litograf. dokumentami i facsimiliami sławnych ludzi rs. 3.
Poezje Szymona Konopackiego, 1841 . . k. 50.
Pomieszczenie Jarosza Bejły, objawione przez A. Filipowicza, in 8vo. 1842 k. 50.
Powiatki i Obrazki historyczne przez I. J. Kraszewskiego. in 8vo 1843 . . r. 1 k. 20.
Próby Dramatyczne Alexandra Prze-zdzieckiego, zawierają: Halszkę z Ostroga dram-hist. w 5 aktach i Kapitałik kom. we 2 aktach. in 8. 1841 rsr. 1.
Proces Cywilny Gubernji i Prowincji Pań-stwa Rossyjskiego, zostających pod ogólnemi pra-wami Przekład z dzieła ross. Pawła Degaja, wy-danie 2. 1842. rsr. 1 k. 80.
Przygotowania do nauki dziejów powszech-nych i historii rozwinięcia się umysłu i ducha ludzkiego przez T. Szczeniowskiego. 12. 1842. k. 75.
Przecucie Komedijka we 3 aktach Johna of. Dycalp. 12. 1842 k. 45.
Rozmyślenia Ewangelii rozdzielone na wszystkie dni roku, idące za zgodnością czterech Ewangelistów, wraz z wiadomością o życiu ks. Diukena. Przełożone na język polski przez F. S. 1844 Tom 1. i 2gi z przedpłatą na 3 do 8. rsr. 8.
Reszty rękopismu Jana Chryzostoma na Góslawcach Paska, Deputata z powiatu Lelow-skiego na koło rycerskie za króla Michała Ko-rybuta (1656 1688) Z exemplarza w Cesar. Pu-blicz. bibliot. w Petersburgu znajdującego się, wydał St. Aug. Lachowicz. in 8vo 1843. rs. 2 k. 50
Sen w Podhorcach napisał X. Stanisław Chołoniowski. in 8vo 1842. rsr. 1.
Słowa nieprzyjaciół Chrystusa przez X. Em. Veit, kaznodzieję Katedralnego Koś-cioła S. Szczepana w Wiedniu. Tłumaczył z niemieckiego X. Chołoniowski. na pap. wel. z ryciną 8vo 1844 rs. 2.
Na pap. zwyczajnym bez ryc. rsr. 1 k. 50
Śmierć i Odrodzenie opowiadanie psycho-logiczne z dołączeniem Pamiętników rozumowa-nych, wydał Józef Przecławski in 8vo 1844 rsr. 1 k. 65.
Słownik Polsko - Rossyjsko - Francuzki na w zór Słownika Lindego, Słownik Akademii rossyjskiej i francuzkiej, podług najpóźniejszych wydań, pomnożony wyrazami różnych gałęzi nauk i kun-sztów przez Towarzystwo kilku uczonych. 3 tomy in 8vo 1841 rsr. 4.
— — — — — w oprawie rsr. 4, k. 50.
Stannica Hulajpolska powieść narodowa przez autora Koliszczyny i stepów. 5 tomów 1841 rsr. 4
Święty Stanisław powieść poetyczna in 8vo 1843 k. 30.
Szatan i kobieta Fantazja dramatyczna w XI no-cach przez J. I. Kraszewskiego. 1841. rs. 1 k. 50
Teka rozmaitości wydał X. Hołowiński in 8vo 1844 z ryciną rsr. 2.
Tomasza a Kempis o naśladowaniu Chry-stusa, tłumaczenie Matusewicza wydanie ozdobne (2)

na pap. wel. z ryciną w oprawie safianowej, zło-
tobrzeźnej 1841 rs. 2.
— — — w oprawie w pap. safian. rs. 1.
Ułana powieść poleska przez J. I. Kraszewskie-
go. na pap. wel. 1843. rsr. 1 k. 20.
Wiązanie Helenki książeczka dla małych
dzieci uczących się czytać, przez Autorkę Pa-

miatki po dobrej matce, wydanie czwarte, z 4
rycinami, po polsku i po francuzku. rsr. 1.
Wspomnienia Zmudzi przez X. Ludwika
Jucewicza, in 8vo 1842. rs. 1. k. 50.
Zasady myśli i uczuć moich przez Flo-
rjana Bochwica, in 8vo 1842 rsr. 1. k. 20.
Zaścianek, niedawna kronika spisana przez
Johna of Dycalp. 1842 rsr. 1

(Osoby które zażądają z dzieł wyżej wymienionych, drukowanych na pap.
welin. w wydaniach ozdobnych na sumę rubli sr. 20 lub więcej, koszta za
przesłanie pocztą ponosić nie będą.)

**Nadto, prócz wielu innych nabyć można w tejże Księgar-
ni następujące najnowsze dzieła:**

**Abécédaire français d'après une nouvelle mé-
thode** par J. M. Elkan. Varsovie 1844. k. 15.
Biblioteka starożytna pisarzy Polskich, wydał
K. Wł. Wojcicki. 8.— Warszawa 1843
tom 1. 2 3. 4. z prenumeratą na 2gi do 6go.
Biblioteka Warszawska, Pismo poświęcone Na-
ukom, Sztukom i przemysłowi na rok 1844.
12 tomów rs. 12.
Biblioteka zagraniczna. Pismo tomami wychodzą-
ce, poświęcone przekładom wyborowych dzieł
z Historji, Filozofji, Ekonomii politycznej
i t. d. Oddział I. tom 1. 2. 3. 4. 5. z prenu-
meratą na 6 do 12. 8. Warszawa 1842 1843
rs. 9.
Biblioteczka nowa, poświęcona dzieciom i mło-
dym Panienkom, przez Autorkę *Pamiętki po
dobrej matce*, wydanie drugie, 5. tomów,
Wrocław, 1842 rs. 3.
**Botaniki ogólniej roślin jawno-płciowych p. R.
Czerwiakowskiego**, 2 tomy, z Atlasem. Kra-
ków rs. 6.
Bohater naszych czasów M. Lermontowa, prze-
łożył z ross. T. Koen. 2 tomy. Warszawa
1844 rs. 1 k. 20.
Bunt hajdamaków na Ukrainie w r. 1768. Opi-
sany przez Lippomana i dwóch bezimien-
nych wydany z rękopismu przez Edwarda
Raczyńskiego. Poznań 1842. . . . k. 75.
Chrystus w obliczu wieku, czyli nowe świa-
dectwa nauk na obronę Chrystyanizmu przez
Roselly de Lorgues, z fran. tłumaczył
J. B. Dziekoński. 8. Warszawa 1842 rs. 1.
Cudowne nawrócenie Izraelity Alfonsa Ratisbon-
ne rodem z Strasburga w Rzymie na dniu
20tym Stycznia 1842 r. zaszło. Leszno 1842
k. 20.
Cztery Powieści Henryka Zschöcke przełożone
z niem. Warszawa 1844 k. 75.
Deutsche Fibel nach einer neuen Methode be-
arbeitet von J. M. Elkan. Warschau 1844
k. 15.
Dniestrzanka. Zbiór artykułów wierszem i pro-
zą ku zabawie i nauce. Wydał St. Jaszow-
ski. 8 Lwów. 1841 rs. 2.
Duch hydropatyj, czyli wykład sposobu jakim
leczy wodą zimną Pryśnic w Greffenbergu.
Po myślach J. H. Rausego skreślił H. S.
z port. Pryśnica Kraków 1840. . . . k. 55.
Dwór wiejski. Dzieło poświęcone Gospodyniom
Polskim, przydatne i osobom w mieście mieszkają-
cym. Przerobione z francuzkiego Pani
Aglaë Adanson, z wielu dodatkami i zu-
pełném zastosowaniem do naszych obyczajów
i potrzeb, przez Panią z P. K. N. 8vo Poz-
nań. 1843. tom 1. z pr. na 2. 3. rsr. 4 k. 50.
Dykejonarz Biograficzno-historyczny czyli krótkie
wspomnienia żywotów ludzi wsławionych eno-

ta, mądrością, przemysłem, męstwem, wynalazkami, błędami. Od początku Świata do
najnowszych czasów. 8-vo Warszawa 1843.
1844 pren. na 12 Zeszytów rs. 8.
Dziecię w stanie zdrowym i chorobliwym, dla u-
żytku rodziców i wszystkich, którzy się wy-
chowaniem dzieci zajmują, opisał J. A. See-
man. 8vo Warszawa 1843. k. 75.
Dzieje Rzeczypospolitej Polskiej do piętnastego
wieku, przez Jędrzeja Moraczewskiego.
Poznań 1843. rs. 1 k. 80.
Dzieje Polski, które stryły synowcom swoim o-
powiedział. wydanie czwarte. 8vo Wrocław.
1843. rs. 1 k. 20.
Dziennik Konfederacyi Tarnogrodzkiej przeciw
wojskom Saskim zawiazany w Polsce (1715—
1717 r.) wydany przez E. Raczyńskiego.
Poznań 1841 k. 75.
900 najlepszych środków domowych przeciw
rozlicznym chorobom i cierpieniom człowieka
z przyłączeniem niektórych ważniejszych prze-
pisów lekarskich doświadczonych od kaszlu,
kataru i t. d. podług Hufelanda zebrane i u-
łożone przez dwóch praktykujących lekarzy.
8vo Warszawa 1843. rs. 1 k. 20.
Elementarz nowy Polsko-francuzko-niemiecki
podający najłatwiejszy sposób nauczania się
w krótkim czasie poprawnie czytać, przez
autora Nowej Metody, Warszawa 1843. k. 40.
Elementarz dla dzieci Polskich. 8vo Berlin.
1842 rs. 1 k. 50.
Fizyka Józefa Żochowskiego. 2. tomy 8. War-
szawa 1841 rs. 5.
Gra namiętności, dramat w trzech porach i pię-
ciu aktach z prologiem, Oryginalnie napisa-
ny przez Kajetana Niepowie. 8. Warszawa
1843. rs. 1 k. 20.
Grammatyka francuzka praktyczna, czyli dokład-
na nauka języka francuzkiego, przez Kaspra
Hircla. Lwów 1840 rs. 1 k. 20.
Gramatyka niemiecka dla Polaków, wypracowa-
na przez dwóch Nauczycieli Gimnazjum Lesz-
czyńskiego. Wydanie drugie. Leszno i Gniez-
no. 1843. k. 40.
Geografia dla użytku szkół podług 13go wyda-
nia Geografii Seltena ułożona. 8. Poznań 1843.
k. 75.
Historja podróży i odkryć dokonanych na mo-
rzu i lądzie od początku XV. wieku aż do dni
naszych. Przełożona z francuzkiego przez
W. Szymanowskiego. 8. zeszytów. 8. War-
szawa 1842 rs. 4.
Ditto z ryc. kol. rs. 4. k. 50.
Historja naturalna rodu ludzkiego, dzieło J. J.
Vireja, z francuzkiego na język polski prze-
łożona, z 10 tabl. rycin. Warszawa 1842
4. tomy rs. 7. k. 50.
Historja reformy Protestanckiej wprowadzo-

- nę do Anglii i Irlandii, w kształcie listów pisanych do narodu angielskiego, ułożona przez Williama Cobetta, przełożona na język polski przez K. S. D. 2 tomy 8. Wilno 1843 rs. 1 k. 50.
- Hiszpanka w Polsce, czyli tydzień z czasów Zygmunta III. powieść historyczna, napisał *Roman Korab Laskowski*, 2 tomy. Warszawa 1843 rs. 1 k. 65.
- Historja obyczajów i zmyślności zwierząt, z podziałami metodycznymi i naturalnymi wszystkich ich gromad, przez J. J. Virey. Przekład Antoniego Wagi. 8. Warszawa 1843. Zeszt. 1. 2. 3. z pren. na 4. do 10. rs. 4.
- Historja Napoleona przez *Emila Marco de Saint Hilaire*. Dzieło ozdobione przeszło 200 rycinami, wyobrażającymi najciekawsze sceny z życia tak publicznego jako i prywatnego tego sławnego męża. Zeszyt 1. 5. z pren. na — 12. 8. Warszawa 1843. rs. 6 k. 60.
- istorja mężów, z francuzkiego Pawła de Rock przez X. X. na polskie przełożona. Kraków. 1843. k. 90.
- Historja żon z najpewniejszych kronik wiernie zebrał X X. 2 tomy. Kraków 1843. r. 1 k. 50.
- Jan Pieniążek, powieść krajowa z podania historycznego XV. wieku, napisał *S. A. Mini-szewski*, 3 tomy. Warszawa 1843 rs. 2. k. 25.
- Jan Kochanowski w Czarnolesie. Obrazy z końca XVIgo wieku przez Autorkę *Karoliny i Krystyny*. 2 tomy z ryciną. Lipsk 1842 rs. 3 k. 30.
- Jaskółka, pamiętnik ułożony przez *R. Zamorskiego J. Dziekońskiego*. 8 Warszawa 1843. k. 75.
- Jutrzenka, pismo literackie poświęcone przedmiotom słowiańskim, wydawane przez *Piotra Dubrowskiego*, rok 1. Warszawa 1842 rs. 5.
- Kazania Passyonalne, to jest o męce i śmierci Jezusa Chrystusa podczas wielkiego postu miane. Warszawa. 1843. rs. 1.
- Kazania z najlepszych autorów francuzkich, włoskich, niemieckich i angielskich. Wybrane i spolszczone przez *X. A. J. Kalasantego Szeleskiego*, in 12. Warszawa 1840. rs. 1 k. 20.
- Kapitan Paweł Aleksander *Dumas*, tłumaczył z francuzkiego *A. P.* 2 tomy. Warsz. 1842 rs. 1.
- Kabalistyka, czyli odkryta tajemnica wróżenia Ludów starożytnych, z tradycyi chaldejskiej z rękopismów Hebrajskich ułożona. Warszawa 1841 k. 40
- Kazania na Niedziele i święta całego roku W Rs. Piotra Skargi *S. J.* Nowe wydanie *J. N. Bobrowicza*. Z port. autora 8. Lipsk. 1843 tom 1. 2. z pren. na 3. do 6. rs. 5.
- Kazania na niedziele i święta całego roku do potrzeby i ducha czasu zastosowane przez Rs. *A. Szeleskiego* tom 1 z pren. na 4 tomy 8 vo Warszawa 1844 rs. 4.
- Kmiotek, Pismo czasowe do czytania dla wiejskiego i miejskiego ludu przeznaczone p. *Leśniewskiego*. rok. 1szy. 2gi Warszawa 1842. 1843. po rs. 1 k. 35.
- Kobieta w stanie dojrzałości jaką jest i jaką być powinna. przez *Jul. Weinberg*. 2 tomy. Warszawa 1842 rs. 1 k. 50.
- Kobieta pod względem fizjologicznym, moralnym i literackim przez *J. J. Vireja*. 8. Warszawa 1843. rs. 1 k. 50.
- Korona męki Pańskiej z rękopismu Króla Leszczyńskiego i z ksiąg *S. Alfonsa Ligorego* ozdobiona 4 rycin. 1843. opr. w safian. rs. 2k. 25
- Kobieta, miłość i małżeństwo pod względem moralnym, fizycznym i dyetetyczno-lekarskim ułożył *B. Rosenblum*. Warszawa 1844 rs. 1.
- Komedje Alex. Hr. Fredra 5 tomów. Lwów rs. 10 k. 80.
- Kompas Polski, czyli narzędzie służące za Kompas powszechny, gnomonograf, obserwatorium przenośne i t. d. wynalezione i opisane przez *W. Jastrzębowski* z 2 tabl. Warszawa 1843 rs. 1 k. 20.
- Król Zamezyska, powieść Seweryna Goszczyńskiego Poznań. 1882 rs. 1 k. 10.
- Krystyna, powieść przez *Autorkę Karoliny*. 2 tomy 12. Lipsk 1841 rs. 2. k. 25.
- Kurs Historji powszechnej potoczny sposóbem opowiadanej z francuz. *Lamé Fleury* przełożony. Tom 1-szy Historja święta, tom 2-gi: Historja starożytna, tom 3-ci: Historja grecka, tom 4-ty i 5-ty: Historja rzymska, tom 6-ty i 7-my: Historja wieków średnich, tom 8-my i 9-ty: Historja nowożytna, 9 tomów in 12mo. Warszawa 1842. rs. 5. k. 40.
- Kwiaty wschodnie, zbiór zasad moralnych, teologicznych. wyjętych z Talmudu i pism ówczesnych. Ułożył *A. Buchner*. Warszawa. 1842. k. 75.
- Latarnia Czarnoksiężka obrazy naszych czasów przez *J. I. Kraszewskiego*. 4 tomy. 8. Warszawa 1843.
- Legnica B. Prawo pospolite Królestwa Polskiego, wydanie nowe w poprawnym tłumaczeniu obadwa łacińskie łączące, 8. Kraków 1836 rs. 3. k. 30.
- Łęczycki, albo najście Szwedów na Polskę, powieść historyczna z początku XVIII wieku przez *A. J. Jurkowskiego*. Wilno 1843. k. 75.
- Listy z zagranicy przez *Stefana W.* wydanie *J. N. Bobrowicza*, Lipsk. 1842. rs. 1.
- Listy Galicyjskie czyli rozbiór krytyczny ustawy zaprowadzającej w Galicyi wschodniej Galicyjski stanowy Instytut kredytowy. w Supraślu. 1843. rs. 1 k. 50.
- Magazyn powszechny tom 8my połączony z Kosmorama Europy. Zeszyt 1szy do 4go z prenumeratą na 5 do 12go, z rycinami na stali. Warszawa 1842 rs. 5. k. 75.
- Materjały do historji Stanisława Leszczyńskiego Króla Polskiego, z oryginałów w języku łacińskim i francuzkim tłumaczone, wydanie *Edwarda Raczyńskiego*. Poznań 1841. k. 75.
- Mieszkania i postępowanie uczniów Krakowskich w wiekach dawniejszych, napisał *J. Muczkowski* Kraków 1842. rs. 1. k. 10.
- Myśli o wychowaniu Kobiet przez *E. Ziemeckę*. 8. Warszawa 1843 rs. 1 k. 50.
- Myśliwstwo krajowe przez *Wilhelma Mylke*. 8. Warszawa 1843. rs. 1 k. 20.
- Nad ziemią i na ziemi, podróż i dwie powieści, czyli ciekawa tegoczesna gawęda. 3 tomy. Warszawa 1842 rs. 2.
- Nadwiślanin, Pamiętnik Literaturze poświęcony. Warszawa 1841. rs. 1 k. 20.
- Nauka Leśnictwa dla praktycznych właścicieli lasów, obejmująca: zasady ustanawiania pewnych dochodów z lasu, tudzież zagospodarowania go według prostych, praktycznych prawideł i t. d. przez *P. W. Marona*, przełożył z niem *P. E. L.* 8. Warszawa 1843 rs. 1 k. 80.
- Nauka chowu pszczół rozmaitemi sposobami stosownie do różnego gatunku ulów, już pojedynczych, już składanych, przewiewnych, drewnianych czy słomianych zgodnie z naturą tego owadu i doświadczeniem światłych pszczolarzy jako drugie poprawione i pomnożone wydanie przewiewnej metody Nutta dla użytku polskich gospodarzy przygotował *P. E. Leśniewski*. z IX tablicami rycin 8. Warszawa 1843. rs. 2.

- Nauka czytania języków polskiego i francuskiego według najnowszej metody ułożona. Warszawa 1844. k. 30.
- Nauka czytania języków polskiego i niemieckiego według najnowszej metody ułożona. Warszawa. 1844. k. 30.
- Nauka czytania języków polskiego, francuskiego i niemieckiego według najnowszej metody ułożona. Warszawa 1844. k. 40.
- Niezapominajki. Noworocznik wydany przez Karola Korwella, z rycinami na stali 1838 do 1842 5 t. Warszawa rs. 6. k. 75.
- Niezapominajki, Noworocznik wydany przez Karola Korwella z rycinami na stali r. 1843. Warszawa.
- Nowe listy Wiliama Cobetta, tłumaczył z fran. K. S. D. Wilno 1843. k. 75.
- Nowy Kolumb, pamiętnik podróży i wiadomości statystycznych przez F. S. Dmochowskiego, z rycinami ang. na stali, Warszawa rs. 2 k. 50.
- Nowy Sekretarz powszechny czyli książka podręczna dla osób każdego stanu, zawierająca: Wybór wzorowych listów we wszelkich stosunkach i okolicznościach potocznego życia, przez J. Korzeniewskiego, Wrocław 1843 rs. 1 k. 65.
- Notatki mojego męża, komedia w trzech aktach oryginalnie napisana. Warszawa. 1842 k. 50.
- Nowa książka do nabożeństwa dla Polek przez Paulinę Kraków. Warszawa w ozdobnej oprawie w safian rs. 3.
- Nowy Kalendarz powszechny na rok. 1844. 4. Warszawa. k. 40.
- Nowe Studja Literackie przez J. I. Kraszewskiego 2 tomy Warszawa 1843.
- Obrazy starodawne, napisał K. Wł. Wojciecki. Z drzeworytami W. Smokowskiego 8-vo 2 tomy Warszawa 1843.
- Obraz historyczno - statystyczny miasta Poznania w dawniejszych czasach, przez Józefa Łukaszewicza. 2 tomy z rycinami. Poznań rs. 4.
- Obraz historii powszechnej od najdawniejszych do najnowszych czasów. Dzieło z niemieckiego przerobione przez Leona Rogalskiego. 2 tomy in 8vo. Warszawa 1842, z 24 rycinami rs. 7 k. 50.
- Obrona Chrystyanizmu przez X. Dyonizego Frayssinous, przekład M. W. Kosickiego, 4 tomy Warszawa 1828 rs. 3 k. 85.
- Obraz świata pod względem Geografii statystyki i historii wszystkich krajów, skreślony według najlepszych źródeł z mappami, herbami wszystkich państw i rycinami. 8. 2 tomy. Warszawa 1843
- Obraz Polaków i Polski w XVIII wieku. Wydał z rękopismów E. Raczyński. tom 7. 8. 9. 10. zawierają: opis obyczajów i zwyczajów za panowania Augusta III. p. Ks. Kitowicza. Poznań 1840.
- Tom 11. 12. Stan oświecenia w Polsce w ostatnich latach panowania Augusta III. (1750—1764) przez Ks. H. Kotłataja Poznań 1841.
- Tom 13. Materiały do historii Stanisława Leszczyńskiego króla Polskiego. Poznań 1841.
- Tom 14. Dziennik konfederacji Tarnogrodzkiej przeciw wojskom Saskim zawiązany w Polsce (1715—1717 r.) Poznań 1841.
- Tom 15. Bunt hajdamaków na Ukrainie w r. 1768. opisany przez Lippomana i dwóch bezimiennych. Poznań. 1842 9 tomów rs. 6 k. 75. Osobno każdy tom k. 75.
- O domach ochrony, tłumaczone z angielskiego z dzieł P. Wilderspin i zastosowane dla Polski przez H. K. Leszno 1842 . . . k. 45.
- Odwiedziny Babuni czyli Powieści dla zabawy grzecznych dzieci, napisane przez Annę Nak. 2 tomy Warszawa 1843. rs. 1.
- Ofiara chciwości, powieść Edw. Kon. Mroczkowskiego. 2 tomy 8. Warszawa 1843, rs. 1 k. 50.
- O fizycznym wychowaniu dzieci przez Jędrzeja Sniadeckiego. Warszawa 1840 . . . k. 80.
- O moralności dla kobiet przez autorkę *Pamiętki* po dobrej matce. Kraków 1841. . . k. 85.
- Ornitologia powszechna, czyli opisanie ptaków wszystkich części świata przez Hr. Konstantego Tyzenhauza, T. 1szy zryciną Wilno 1842 rs. 2.
- Ostatnie rady ojca dla syna 8. Wrocław, 1842. rs. 1 k. 80.
- Pamiętnik religijno—moralny, Czasopismo ku zbudowaniu i pożytkowi tak Duchownych jak i świeckich osób. 5 tomów. 8 Warszawa 1841. 1842. 1843 rs. 16.
- Pan Wojciech wzór pracy i oszczędności, wydanie 2gie z rycinami. 8. 2 tomy. Warszawa. 1843. rs. 1 k. 20.
- Pamiętniki o wojnach kozackich za Chmielnickiego przez nieznanego autora, wydanie drugie. 8 Wrocław 1842 rs. 1.
- Paulina przez Alex. Dumas. 8. Warszawa 1842 rs. .1
- Paryż i jego obyczaje Pawła de Kock, w dwóch tomach z francuskiego. 8. Warszawa 1843. 2 tomy rs. 1 k. 80.
- Pisma historyczne *Michała Balińskiego*. 4 tomy 8. z rycinami. Warszawa 1842
- Pielgrzym, pismo poświęcone filozofji, historii, i literaturze, wydawane przez E. Ziemiękę, 8. Warszawa. 12. zeszytów. 1842 . . rs. 6.
- Pielgrzym, pismo poświęcone filozofji, historii i literaturze, wydawane przez E. Ziemiękę, Warszawa 1843. 12 zeszytów . . . rs. 6.
- Piosennik Ludow. Zeszyt pierwszy. Pieśni Bretońskie. Poznań 1842 k. 50.
- Piękna dziewczyna z przedmieścia, romans Pawła de Kock. 4 tomy. Warszawa 1843 rs. 1 k. 50.
- Piotr Wielki i Jego wiek. 8. Warszawa 1844. zeszyt 1 z prenumeratę na 2. 3. 4. z 11 rycinami.
- Pioski nie Pioski T. Nowosielskiego. Warszawa 1843 k. 45.
- Powieści moralne dla młodzieży, po polsku i francusku, z ryciną, wydał J. K. Skibiński. 8 Warszawa 1843 rs. 1 k. 10.
- Podróże Gulliwera w nieznanome kraje przez Johnathana Swifta, polskie wydanie ozdobione 450 drzeworytami przez J. J. Grandville. z przydaniem krótkiej wiadomości o Swiftcie z Waltera Scotta przez J. N. Bobrowicza. 2 tomy in 8. Lipsk 1842 rs. 4. k. 50.
- Powieści małe z pisma świętego, z 4 kolor. rycinami, Wrocław 1839 rs. 1.
- Powieści, Hanna z Grzymałowa, powieść z czasów Kazimierza W. i Natalia, przez Paulinę z L. W. 2 tomy. 8. Warsz. 1842. rs. 1. k. 35.
- Powieści moralne przez Józefę Prusiecką. 8-vo Warszawa 1843 rs. 1.
- Podróże po starożytnym świecie *Władysława Wężyka*. 2 tomy. Warszawa 1843. rs. 2 k. 50.
- Podróże, przejazdki i przechadzki po Europie, zebrał *Ludwik Pietrusiński*. 2 tomy. Warsz. 1843. rs. 2 k. 70.
- Poezje *Ksawerego Edwarda Wojniłowicza*. Wilno 1843 k. 50.
- Powieści starego Nauczyciela dla swoich młodych przyjaciół przez T. Dziekońskiego, z 16 kolor. rycinami in 8. Warsz. 1843. rs. 1 k. 50.
- Poezje Brunona hrabi Kicińskiego częścią przekładane, częścią oryginalne. Oddział 2g-i tom 5. 6. 7. 8. 9. Warszawa 1841—1843. rs. 4.
- Polska aż do pierwszej połowy XVII wieku, pod względem obyczajów i zwyczajów, w czterech częściach napisana, przez W. A. Maciejowskiego, 4 tomy. War. 1842 rs. 5.

- Powieści dla Siostry, ofiarowane jej na wia-
zanie, przez Florentynę *Kunickę*, z ryciną.
Warszawa 1842 rs. 1.
- Poezje J. I. Kraszewskiego wydanie drugie. 8.
Warsz. 1843. rs. 2.
- Poezje oryginalne Teodora Honesti. 2 tomy. 8.
Warszawa 1844 rs. 1 k. 50.
- Pomniki do historii obyczajów w Polsce z XVI
i XVII wieku, wydane z rzadkich druków
przez J. I. Kraszewskiego. 8. Warszawa 1843
k. 75.
- Postylla Katolicka mniejsza, to jest: Krótkie Ka-
zania czyli wykłady SS. Ewangelij na Niedzie-
le i Święta całego roku. Napisana w r. 1579
przez X. Jakóba Wujka z Węgrówca Soc.
Jesu, na nowo według wydania Krakowskiego
z 1617 roku przedrukowana, 4 tomy. 8. Wro-
sław. 1843. rs. 4 k. 30.
- Przygotowania do wiedzy mowy Polskiej przez
Felixa Jezierskiego. 8. Warszawa 1843
rs. 1 k. 80.
- Prawidła leśnictwa wskazujące środki jakimi
sam właściciel lasu wynaleść może trwałe
dla siebie z lasu swego dochód, i proste re-
guly onegoż zagospodarowania, z dołącze-
niem kolorowej mapy zarządu i skazówki do
czego geometra winien być użytym, poświę-
cone prywatnym właścicielom lasów przez
E. W. Marona. in 8-vo. Poznań 1843. rs. 2.
- Przewodnik lekarski dla mężczyzn, czyli zbiór
wiadomości i rad dotyczących aktu miłości
fizycznej, skutków jej nadużycia, chorób we-
nerycznych, środków ustrzeżenia się od nich
i t. d. podług Hufelanda i innych, ułożony
przez *B. Rozenblum*, wydanie drugie po-
prawione. Warszawa 1843 k. 75.
- Radegast, Pismo zbiorowe; wydał *A. H. Kir-
kor*, z ryciną. Wilno 1843 rs. 1 k. 50.
- Rekrut (Un tourlourou) romans obyczajowy Paw-
ła de Kock z francuzkiego 3 tomy Warszawa.
1844 rs. 1 k. 80.
- Rosyjsko - polski Komeniusz, obejmujący Zbiór
wyrazów i wyrażeń najużywanych, wzory
potocznej konwersacji, przykłady do tłum-
aczenia z języka polskiego na rosyjski i t. d.
Warszawa 1841 k. 45.
- Rocznik Towarzystwa naukowego Krakowskiego
z Uniwersytetem Jagiellońskim połączonego
Poczet nowy. Tom 1, (ogólnego zbioru tom
XVI.) Kraków 1841 rs. 2 k. 25.
- Rozrywki umysłowe, Kraków 1841, 3 Tomy in
12-mo rs. 3.
- Rozmowy łatwe, zastosowane do życia towarzy-
skiego młodych panien, dla użytku szkół pa-
nińskich przez *M. J. Frings*. Przełożył na
język polski *I. J. Szepeński*, wydanie dru-
gie Lwów 1843 k. 45.
- Rocznik literacki składający się z pism wierszem
i prozą cenniejszych społecznych pisarzy na-
szych, z rycinami i muzyką. Wydał Romuald
Podbereski. 8. Petersburg 1843 rs. 3.
- Rubon, pismo zbiorowe, poświęcone pożytecz-
nej rozrywce. Wydawca Kazimierz Bujnic-
ki, tom 3-ci 4-ty. Wilno 1843 rs. 2 k. 20.
- Rubon, pismo poświęcone pożytecznej rozryw-
ce, wydawca *Kazimierz Bujnicki*. 2 tomy.
Wilno 1842 rs. 2 k. 20.
- Rys dziejów Pismienictwa Polskiego ułożył Le-
śław Łukasiewicz. *Wydanie drugie*. Kra-
ków 1838. k. 60.
- Scholie do Gaja, napisał *D. Edward Gans* prze-
łożył *J. H. Rzesiński*, in 8vo Kraków 1838.
rs. 1 k. 80.
- Słownik polsko-rosyjski, układał Dominik Bar-
toszewicz 2 tomy. Warszawa 1843 rs. 3 k. 60.
- Słowiańskie starożytności *P. J. Szafarzyka*,
przełożył z czeskiego *Dr. H. N. Bońkowski*
Poznań 1841—42, zeszyt 1, 2, 3 prenumera-
ta na 2 tomy rs. 7 k. 20.
- Słownik polsko-francuzki. Berlin 1843. Poszyt 1-2.
z pren. na 4. 5. rs. 6 k. 50,
- Słowa prawdy dla użytku wszystkich stanów,
zebrał *Ks. L. Nowaka*. Lipsk 1842. . . k. 90.
- Starożytności Polskie, ku wygodzie czytelnika
porządkiem abecadłowym zebrane, 8vo. Po-
znań 1842 Z 1. 2 3. z pren. na 2 tomy rs. 7 k. 50.
- Starożytna Polska pod względem historycznym
jeograficznym i statystycznym opisana przez
Michała Balińskiego i *Tymoteusza Lipiń-
skiego*, poszyt 1-szy do 5 in 8vo. Warszawa
1843. Prenumerata na 3 tomy . . . rs. 7.
- Starosta Rabsztyński, obraz domowego życia
Polaków w drugiej połowie wieku XVIII in 8.
2 tomy. Warszawa 1841 rs. 2.
- Stan oświecenia w Polsce w ostatnich latach pa-
nowania Augusta III (1750—1764), przez *Ks.
H. Kotłataja*, wydany z rękopismu pr. *Ed.
Raczyńskiego*. 2 tomy. Poznań 1841. rs. 1 k. 50
- Szkółka niedzielna, Pismo czasowe poświęcone
Włościanom rok 2. 3. 4. Leszno. Każdy rok
po k. 90.
- Szafarzyka *P. J. Słowiański Narodopis*, przeło-
żył z czeskiego *Piotr Dahlmann* 8. Wrocław
1843 rs. 1 k. 20.
- Szkoła Kucharek, czyli łatwy sposób wyuczenia się
gotowania różnych potraw mięsnych i postnych,
na wzór dzieła *P. Carème*, kucharza Na-
poleona, ułożył *L. Z.* 8vo. Kraków 1843 k. 75.
- Szrzeniaś Wortforschungs-lehre der Polni-
schen Sprache. 2 Bände, Lemberg 1842
rs. 4. k. 50.
- Świat dziecięcy, czyli Zbiór nauczek, powiastek
i wierszyków przez *Teofila Nowosielskiego*.
4 tomy z ryciną. Warszawa 1843. rs. 2 k. 40.
- Tajemnice Paryża przez *Eugeniusza Sue*. Prze-
kład *Fr. Chlewaskiego* Tom 1. z pren, na 16.
Zeszytów. Warszawa. 1844.
- Tablice synchronistyczne do historii polskiej u-
łożone przez *S.* w Poznaniu 1841, 1 tom
in 4to. k. 85.
- Tłumaczenia *Ks. Ed. Wojniłowicza* zawierające:
Jeniec Kaukazu Puszkina i Tegoż Bracia Roz-
bojnicy. Wilno 1843 k. 50.
- Trapista, szkice XIX wieku, powieść oryginalna
R. K. Laskowskiego. 2 tomy. Warszawa 1844.
rs. 1 k. 50
- Trzy przyjaciółki, romans w listach przez *A.
K. z B. Ż.* 2 tomy. Warszawa 1842 rs. 2.
- Trochę śmiechu trochę płaczu, oryginalne poezje
T. Nowosielskiego. 8. Warszawa 1843 k. 45.
- Uprawa wina około budynków, murów, chłód-
ników i drzew ile nader łatwe, przyjemne
i korzystne tak dla dorosłych, jako i dla dzieci
zatrudnienie, pr. *J. Bornemann*, z 2 rycin.
Leszno i Gniezno, 1842 k. 55..
- Upominek od matki dla dobrych dzieci. Kraków.
1843 k. 75.
- Wianek powinszowań i wpisów imiennikowych
wybranych z najlepszych pisarzy polskich
i francuzkich; po polsku i francuzku. Lwów
1844 k. 75.
- Wędrowka po małych drogach. Szkice obycz-
jów na prowincyi przez *Kazimierza Bujnic-
kiego*, 2 tomy, Wilno 1841 rs. 2.
- Wieś i miasto obrazy i powieści, przez *Pauli-
nę z L. W.* 2 tomy. Warszawa 1841
rs. 1 k. 80.
- Wyciągi Piotrowickie, czyli niektóre wyjątki
z księgo-zbioru Piotrowickiego, wydane przez
Andrzeja Edwarda Koźmiana. Wrocł. 1842
rs. 1.

- Wykład popularny początków Arytmetyki przez
A. Barcińskiego in 8-vo. Warszawa 1843.
k. 60.
- Wykład na Lament Jeremiasza Proroka przez
X. W. Kuczborskiego Ran Krak. 8. Poznań 1843
rs. 2.
- Zbiór rozmów francusko-polskich, z dodaniem
sprostowania przeszło 200 błędnych sposobów
mówienia Polakom właściwych p. *L. Landie*
8 Warszawa 1842 k. 45.
- Zborowscy, obraz z domowego życia Polaków
w drugiej połowie XVI wieku przez autora
Starosty *Rabsztyńskiego*, 2 tomy. Warszawa
1843 rs. 2.
- Zdarzenia charakterystyczne i Anegdoty z ży-
cia Napoleona, jego ostatnie chwile życia i
śmierć. Z dzieła niemieckiego *H. A. Bober-*
tin na język polski przełożone, przez *Erne-*
sta Piechaczek, z rycinami. Warszawa 1842.
rs. 1.
- Ziemianin, Tygodnik rolniczo-technologiczny
na r. 1843. Warszawa. Prenumerata roczn.
rs. 4.
- Zorza, dziennik młodemu wiekowi poświęcony
in 8vo. Warszawa 1843. Prenumerata na 24
Zeszytów (wyszło 22 Z) rs. 4 k. 50.
- Życie Świętego Stanisława Kostki, przykład po-
bożności dla młodzieży, z niem. przełożył *Piotr*
Guhra. Leszno i Gniezno. 1841 z ryciną. k. 30.
- Żywot i podróże Krzysztofa Kolumba przez
Washingtona Irvinga, tłum. z angielskiego
Fr. Chlewaski. Warszawa 1843 . . . rs. 2.
- Żywoty Świętych Pańskich, Męczenników i Ojców
Kościoła, ułożone podług celniejszych w tym
rodzaju pisarzy, z rycinami in 4-to, 4 tomy,
Warszawa 1842, rs. 15.

Teofil Glücksberg

Księgarz i Typograf Białoruskiego naukowego okręgu.

Pozwolono drukować, 1843 roku 30 Decembra.

Cenzor JAN WASZKIEWICZ.